Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä

(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission asetus (EU) N:o 1244/2010, annettu 9 päivänä joulukuuta 2010	L 338	35	22.12.2010
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 465/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012	L 149	4	8.6.2012
►M3	Komission asetus (EU) N:o 1224/2012, annettu 18 päivänä joulukuuta 2012	L 349	45	19.12.2012

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 987/2009,

annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,

sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä

(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 308 artiklan,

ottavat huomioon sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ([1]) ja erityisesti sen 89 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 883/2004 nykyaikaistetaan jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevia sääntöjä täsmentämällä niiden täytäntöönpanon vaatimat toimenpiteet ja menettelyt ja yksinkertaistamalla niitä kaikkien asiaan liittyvien tahojen eduksi. Asetukselle olisi vahvistettava täytäntöönpanosäännöt.

(2) Sosiaaliturvalaitosten yhteistyön tehostaminen ja tiivistäminen on keskeinen tekijä, joka antaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluville henkilöille mahdollisuuden saada hyötyä oikeuksistaan mahdollisimman nopeasti ja mahdollisimman hyvin edellytyksin.

(3) Sähköisten välineiden käyttö sopii nopeaan ja luotettavaan tiedonvaihtoon jäsenvaltioiden laitosten välillä. Tietojen sähköisellä käsittelyllä olisi voitava nopeuttaa menettelyjä kaikkien asianosaisten eduksi. Lisäksi asianomaisilla henkilöillä olisi oltava kaikki takeet niiden yhteisön säännösten mukaisesti, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja henkilötietojen vapaassa liikkumisessa.

(4) Asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanoon todennäköisesti osallistuvien jäsenvaltioiden elinten yhteystiedot, myös sähköiset, olisi asetettava saataville sellaisessa muodossa, että ne voidaan päivittää reaaliaikaisesti, minkä pitäisi helpottaa tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden laitosten välillä. Tämä menettelytapa, jolla edistetään asiatietojen painoarvoa ja välitöntä saatavuutta kansalaisille, on merkittävä tällä asetuksella käyttöön otettava yksinkertaistamistoimi.

([1]) EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1.
([2]) EUVL C 324, 30.12.2006, s. 59.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 9. heinäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. joulukuuta 2008 (EUVL C 38 E, 17.2.2009, s. 26), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. huhtikuuta 2009. Neuvoston päätös, tehty 27. heinäkuuta 2009.

▼B

(5) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamissääntöjen monimutkaisten täytäntöönpanomenettelyjen mahdollisimman hyvään toimivuuteen pääseminen ja kyseisten menettelyjen tehokas hallinnointi edellyttävät järjestelmää, jolla liitettä 4 voidaan päivittää välittömästi. Kyseisten järjestelyjen suunnitteleminen ja soveltaminen tätä tarkoitusta varten edellyttää jäsenvaltioiden ja komission tiivistä yhteistyötä, ja ne olisi toteutettava pikaisesti, kun otetaan huomioon, mitä seurauksia viivästymisestä on sekä kansalaisille että hallintoviranomaisille. Komissiolle olisi siten annettava valtuudet tietokannan perustamiseen ja ylläpitämiseen, ja sen olisi varmistettava, että tietokanta alkaa toimia viimeistään tämän asetuksen voimaantulopäivästä. Komission olisi erityisesti toteutettava tarvittavat toimet liitteessä 4 olevien tietojen sisällyttämiseksi tietokantaan.

(6) Tiettyjen menettelyjen tehostamisen pitäisi lisätä oikeusvarmuutta ja avoimuutta asetuksen (EY) N:o 883/2004 käyttäjien kannalta. Esimerkiksi tiettyjen velvoitteiden täyttämiselle tai hallinnollisten vaiheiden loppuunsaattamiselle asetettavien yhteisten määräaikojen pitäisi auttaa selkeyttämään ja jäsentämään vakuutettujen ja laitosten välisiä suhteita.

(7) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden pitäisi saada toimivaltaiselta laitokselta oikea-aikainen vastaus pyyntöönsä. Vastaus olisi toimitettava viimeistään kyseisen jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädännön mukaisten määräaikojen puitteissa, mikäli tällaisia määräaikoja on. Olisi toivottavaa, että jäsenvaltiot, joiden sosiaaliturvalainsäädännössä ei ole tällaisia määräaikoja, harkitsisivat niiden käyttöön ottamista ja tarvittaessa saataville asettamista asianosaisille.

(8) Jäsenvaltioilla, toimivaltaisilla viranomaisilla ja sosiaaliturvalaitoksilla olisi oltava mahdollisuus sopia keskenään kevennetyistä menettelyistä ja hallinnollisista järjestelyistä, joita ne pitävät tehokkaampina ja sopivampina omissa sosiaaliturvajärjestelmissään. Tällaiset järjestelyt eivät kuitenkaan saa vaikuttaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden oikeuksiin.

(9) Sosiaaliturva-alalle ominainen monimutkaisuus edellyttää, että jäsenvaltioiden kaikkien laitosten olisi erityisesti pyrittävä tukemaan vakuutettuja, jotta sellaiset henkilöt eivät joutuisi kärsimään, jotka eivät ole toimittaneet hakemustaan tai tiettyjä tietoja laitokselle, joka on toimivaltainen käsittelemään kyseisen hakemuksen niiden sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 883/2004 ja tässä asetuksessa.

(10) Jotta voitaisiin määrittää toimivaltainen laitos eli se laitos, jonka soveltamaa lainsäädäntöä sovelletaan tai jolle kuuluu tiettyjen etuuksien maksaminen, useamman kuin yhden jäsenvaltion laitoksen olisi tarkasteltava vakuutetun ja hänen perheenjäsentensä tilannetta. Asianomaisen henkilön turvan takaamiseksi laitosten välisen välttämättömän tiedonvaihdon aikana olisi säädettävä hänen kuulumisestaan tilapäisesti jonkin sosiaaliturvajärjestelmän piiriin.

▼B

(11) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä niiden kansalaisten asuinpaikan määrittämiseksi, joita tämä asetus ja asetus (EY) N:o 883/2004 koskevat, ja niiden olisi kiistanalaisissa tapauksissa otettava huomioon kaikki asianmukaiset perusteet asian ratkaisemiseksi. Näihin perusteisiin voivat kuulua tämän asetuksen asianomaisessa artiklassa tarkoitetut perusteet.

(12) Useilla tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä ja menettelyillä pyritään tekemään avoimemmiksi perusteita, joita jäsenvaltioiden laitosten on sovellettava asetuksen (EY) N:o 883/2004 puitteissa. Nämä toimenpiteet ja menettelyt ovat seurausta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, hallintotoimikunnan päätöksistä sekä kokemuksista, joita yli 30 vuoden aikana on saatu sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen soveltamisesta perustamissopimuksessa määrättyjen perusvapauksien puitteissa.

(13) Tämä asetus sisältää toimenpiteitä ja menettelyjä, joilla edistetään työntekijöiden ja työttömien liikkuvuutta. Kokonaan työttömiksi joutuneet rajatyöntekijät voivat ilmoittautua olevansa työvoimaviranomaisten käytettävissä sekä asuinmaassaan että jäsenvaltiossa, jossa he viimeksi olivat työllistettyinä. Heillä olisi kuitenkin oltava oikeus ainoastaan asuinjäsenvaltionsa etuuksiin.

(14) Vakuutetulle eri jäsenvaltioissa täyttyneiden lastenhoitokausien huomioon ottamiseksi sovellettavan lainsäädännön määrittäminen edellyttää tiettyjä erityissääntöjä ja -menettelyjä.

(15) Tietyissä menettelyissä olisi lisäksi otettava huomioon tarve jakaa kustannuksia tasapuolisesti jäsenvaltioiden kesken. Erityisesti sairausetuuksien kohdalla tällaisissa menettelyissä on otettava huomioon toisaalta sellaisten jäsenvaltioiden tilanne, jotka vastaavat niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat terveydenhuoltojärjestelmän tarjoamisesta vakuutettujen käyttöön, ja toisaalta sellaisten jäsenvaltioiden tilanne, joiden laitokset vastaavat niiden luontoisetuuksien kustannuksista, joita heidän vakuutettunsa saavat muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he asuvat.

(16) Asetuksen (EY) N:o 883/2004 erityispuitteissa olisi selkeytettävä erityisesti edellytyksiä, joilla luontoisetuuksina myönnettävien sairausetuuksien kustannukset katetaan erikseen määriteltyjen hoitojen osalta eli hoitojen, joihin vakuutettu hakeutuu muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa hän on vakuutettu tai jossa hän asuu. Ennakkoluvan hakemista koskevat vakuutetun velvoitteet samoin kuin luvan myöntämisedellytyksiä koskevat laitoksen velvoitteet potilaaseen nähden olisi määriteltävä. Olisi myös selvitettävä vaikutukset, joita aiheutuu luvan perusteella toisessa jäsenvaltiossa saadun hoidon kustannusten korvaamisesta.

(17) Tällä asetuksella ja erityisesti sen säännöksillä oleskelusta toimivaltaisen jäsenvaltion ulkopuolella ja erikseen määritellystä hoidosta ei estetä edullisempien kansallisten säännösten soveltamista erityisesti toisessa jäsenvaltiossa aiheutuneiden kustannusten korvaamisen osalta.

▼B

(18) Tiukemmat menettelyt, joilla lyhennetään jäsenvaltioiden laitosten välisten saatavien maksuaikoja, ovat olennaisen tärkeitä, jotta kanssakäymisessä säilyy luottamus ja jotta vastataan tarpeeseen hyvästä jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien hallinnointitavasta. Sairaus- ja työttömyysetuuksiin liittyvien saatavien käsittelyyn liittyviä menettelyjä olisi näin ollen parannettava.

(19) Laitosten keskinäistä avunantoa koskevia menettelyjä sosiaaliturvasaatavien perimiseksi olisi täydennettävä, jotta periminen olisi tehokkaampaa ja yhteensovittamissäännöt toimisivat moitteettomasti. Tehokas periminen on myös keino estää väärinkäytökset ja petokset ja puuttua niihin sekä keino taata sosiaaliturvajärjestelmien kestävyys. Tämä edellyttää uusien menettelyjen hyväksymistä keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin 26 päivänä toukokuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/55/EY ([1]) muutamien voimassa olevien säännösten pohjalta. Näitä uusia perintämenettelyjä olisi tarkasteltava uudelleen viiden vuoden soveltamisen aikana saatujen kokemusten pohjalta ja mukautettava tarvittaessa varsinkin niiden täyden toimivuuden varmistamiseksi.

(20) Sovellettaessa määräyksiä keskinäisestä hallinnollisesta avusta perusteetta maksettujen etuuksien takaisinperinnässä, väliaikaisesti maksettujen etuuksien ja vakuutusmaksujen takaisinperinnässä, kuittaamisessa sekä perintään liittyvässä avunannossa, ainoastaan perintätoimenpiteet kuuluvat pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaan. Kaikki muut toimet kuuluvat pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaan.

(21) Perintätoimenpiteiden toteuttaminen pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa ei merkitse sitä, että tämä jäsenvaltio tunnustaisi saatavan tai sen perusteen oikeellisuuden.

(22) Asianomaisten henkilöiden oikeuksista ja velvoitteista tiedottaminen edesauttaa ratkaisevasti luottamuksellista suhdetta toimivaltaisten viranomaisten ja jäsenvaltioiden laitosten kanssa. Tiedottamiseen olisi sisällyttävä hallinnollisia menettelyitä koskevia ohjeita. Asianomaisia henkilöitä voivat tilanteen mukaan olla muun muassa vakuutettu, hänen perheenjäsenensä ja/tai hänen jälkeensä elävät tai muut henkilöt.

(23) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta eli yhteensovittamistoimenpiteitä sen takaamiseksi, että henkilöiden oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen voidaan tosiasiallisesti käyttää, vaan se voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

([1]) EUVL L 150, 10.6.2008, s. 28.

▼B

(24) Tällä asetuksella korvataan sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72 ([1]),

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Määritelmät

1 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa

a) ”perusasetuksella” tarkoitetaan asetusta (EY) N:o 883/2004;

b) ”täytäntöönpanoasetuksella” tarkoitetaan tätä asetusta; sekä

c) sovelletaan perusasetuksen määritelmiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi tarkoitetaan

a) ”yhteyspisteellä” yksikköä, joka

i) toimii sähköisenä yhteyspisteenä;

ii) suorittaa automaattisen reitityksen osoitteen perusteella; ja

iii) suorittaa älykästä reititystä, jossa käytetään ohjelmistosovelluksia, jotka mahdollistavat automaattiset tarkistukset ja reitit ykset (esimerkiksi keinoälysovellus) ja/tai ihmisen osallistumisen;

b) ”yhteyselimellä” elintä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on nimennyt yhtä tai useampaa perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua sosiaaliturvan alaa varten vastaamaan perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamiseen liittyviin tiedotus- ja neuvontapyyntöihin ja jonka on hoidettava sille täytäntöönpanoasetuksen IV osaston mukaisesti annetut tehtävät;

c) ”asiakirjalla” kaikkia tietoja, käytetystä välineestä riippumatta, jotka ovat sellaisessa muodossa, että niitä voidaan vaihtaa sähköisesti, ja joiden ilmoittaminen on välttämätöntä perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen toimivuudelle;

d) ”rakenteisella sähköisellä asiakirjalla” kaikkia rakenteisia asiakirjoja, jotka ovat jäsenvaltioiden välistä sähköistä tiedonvaihtoa varten suunnitellussa muodossa;

([1]) EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.

▼B

e) ”sähköisessä muodossa toimittamisella” tietojen välittämistä tietojenkäsittelyyn (myös tietojen digitaaliseen pakkaamiseen) tarkoitetuilla sähköisillä välineillä, johtimitse, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä;

f) ”tilintarkastuslautakunnalla” perusasetuksen 74 artiklassa tarkoitettua elintä.

II LUKU

Yhteistyötä ja tiedonvaihtoa koskevat säännökset

2 artikla

Laitosten välisen tiedonvaihdon laajuus ja tiedonvaihtoa koskevat säännöt

1. Täytäntöönpanoasetusta sovellettaessa jäsenvaltioiden viranomaisten ja laitosten sekä perusasetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden välisen tietojenvaihdon on perustuttava seuraaviin periaatteisiin: julkinen palvelu, vaikuttavuus, aktiivinen avunanto, nopea toimittaminen sekä saavutettavuus, johon kuuluu myös sähköisten palvelujen esteettömyys erityisesti vammaisten ja vanhusten kannalta.

2. Laitosten on viipymättä toimitettava tai vaihdettava kaikki tiedot, joita tarvitaan perusasetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden oikeuksien ja velvollisuuksien vahvistamiseen ja määrittämiseen. Tällainen jäsenvaltioiden välinen tiedonsiirto tapahtuu joko suoraan laitosten välillä tai yhteyselinten välityksellä.

3. Jos henkilö on erehdyksessä toimittanut tietoja, asiakirjoja tai hakemuksia laitokselle, joka sijaitsee muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti nimetty laitos sijaitsee, ensiksi mainitun laitoksen on viipymättä toimitettava kyseiset tiedot, asiakirjat tai hakemukset täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti nimetylle laitokselle ja ilmoitettava päivämäärä, jona ne alun perin toimitettiin. Kyseinen päivämäärä sitoo viimeksi mainittua laitosta. Jäsenvaltion laitosten ei kuitenkaan katsota olevan vastuussa tai tehneen päätöstä sen perusteella, että ne eivät ole toimineet siitä syystä, että tietojen, asiakirjojen tai hakemusten toimittaminen muiden jäsenvaltioiden laitoksista on viivästynyt.

4. Jos tiedot siirretään kohdejäsenvaltion yhteyselimen välityksellä, määräajat hakemuksiin vastaamiseksi lasketaan päivämäärästä, jona yhteyselin on vastaanottanut hakemuksen ikään kuin kyseisen jäsenvaltion laitos olisi vastaanottanut sen.

3 artikla

Asianomaisten henkilöiden ja laitosten välisen tiedonvaihdon laajuus ja tiedonvaihtoa koskevat säännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavat tiedot ovat asianomaisten henkilöiden saatavilla, jotta he saisivat tietoa perusasetuksella ja täytäntöönpanoasetuksella tehdyistä muutoksista ja jotta he voisivat vedota oikeuksiinsa. Ne tarjoavat myös käyttäjäystävällisiä palveluja.

▼B

2. Perusasetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden on toimitettava asiaankuuluvalle laitokselle tiedot, asiakirjat tai todisteet, joita tarvitaan heidän tai heidän perheenjäsentensä tilanteen vahvistamiseksi, oikeuksien ja velvollisuuksien vahvistamiseksi tai säilyttämiseksi sekä sovellettavan lainsäädännön ja heidän siitä johtuvien velvoitteidensa määrittämiseksi.

3. Kun jäsenvaltiot keräävät, välittävät tai käsittelevät lainsäädäntönsä mukaisesti henkilötietoja perusasetuksen täytäntöön panemiseksi, niiden on varmistettava, että asianomaiset henkilöt voivat käyttää täysipainoisesti henkilötietojen suojaa koskevia oikeuksiaan niiden yhteisön säännösten mukaisesti, jotka koskevat yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta.

4. Asiaankuuluvien laitosten on viipymättä ja joka tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä mahdollisesti säädettyjen määräaikojen mukaisesti toimitettava tietoja ja annettava asiakirjoja asianomaisille henkilöille siinä määrin kuin perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltaminen sitä edellyttää.

Asiaankuuluvan laitoksen on ilmoitettava toisessa jäsenvaltiossa asuvalle tai oleskelevalle hakijalle päätöksestään suoraan taikka asuin- tai oleskelujäsenvaltion yhteyselimen välityksellä. Jos laitos epää etuudet, sen on ilmoitettava hakijalle myös epäämiseen perusteet, muutoksenhakukeinot ja määräajat muutoksen hakemiselle. Jäljennös päätöksestä on toimitettava muille asianosaisille laitoksille.

4 artikla

Tiedonvaihtomuoto ja -tavat

1. Hallintotoimikunnan on vahvistettava asiakirjojen ja rakenteisten sähköisten asiakirjojen rakenne, sisältö ja muoto sekä niiden vaihtoa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

2. Tietojen siirto laitosten tai yhteyselinten välillä on tehtävä sähköisesti joko suoraan tai yhteyspisteiden välityksellä yhteisessä suojatussa järjestelmässä, joissa voidaan taata vaihdettujen tietojen luottamuksellisuus ja suoja.

3. Asiaankuuluvien laitosten on viestinnässään asianomaisten henkilöiden kanssa käytettävä kuhunkin tapaukseen soveltuvia järjestelyjä ja suosittava mahdollisimman pitkälti sähköisten välineiden käyttöä. Hallintotoimikunnan on päätettävä käytännön järjestelyistä tietojen, asiakirjojen tai päätösten lähettämiseksi sähköisesti asianomaiselle henkilölle.

5 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa annettujen asiakirjojen ja todisteiden oikeudellinen pätevyys

1. Jäsenvaltion laitoksen antamat asiakirjat, joissa osoitetaan henkilön tilanne perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamista varten, ja todisteet, joiden perusteella nämä asiakirjat on annettu, on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden laitoksissa niin kauan kuin jäsenvaltio, jossa nämä asiakirjat tai todisteet on annettu, ei peruuta niitä tai julista niitä mitättömiksi.

▼B

2. Jos on syytä epäillä asiakirjan pätevyyttä tai siinä olevien tietojen perustana olevien tosiseikkojen paikkansapitävyyttä, asiakirjan vastaanottaneen jäsenvaltion laitoksen on pyydettävä asiakirjan antaneelta laitokselta tarvittavia tarkennuksia ja tarvittaessa kyseisen asiakirjan peruuttamista. Asiakirjan antaneen laitoksen on harkittava uudelleen asiakirjan antamisperusteita ja tarvittaessa peruutettava se.

3. Jos 2 kohdan nojalla on syytä epäillä asianomaisten henkilöiden toimittamien tietojen oikeellisuutta, asiakirjan tai todisteen pätevyyttä tai niissä olevien tietojen perustana olevien tosiseikkojen paikkansapitävyyttä, oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen on tarkistettava, mikäli mahdollista, toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä kyseiset tiedot tai asiakirjat.

4. Jos kyseiset laitokset eivät pääse sopimukseen, asia voidaan viedä toimivaltaisten viranomaisten kautta hallintotoimikunnan käsittelyyn aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona asiakirjan vastaanottanut laitos on esittänyt pyynnön. Hallintotoimikunta pyrkii sovittelemaan näkökannat kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on annettu sen käsiteltäväksi.

6 artikla

Lainsäädännön tilapäinen soveltaminen ja etuuksien tilapäinen myöntäminen

1. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion laitokset tai viranomaiset ovat eri mieltä sovellettavan lainsäädännön määrittämisestä, asianomaiseen henkilöön on sovellettava tilapäisesti toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä siten, että ensisijaisuusjärjestys määräytyy seuraavasti, jollei täytäntöönpanoasetuksessa toisin säädetä:

a) sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa henkilö tosiasiallisesti toimii palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, jos hän toimii palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa;

▼M2

b) asuinjäsenvaltion lainsäädäntö, jos asianomainen henkilö on palkkatyössä tai toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa ja harjoittaa osaa toiminnastaan asuinjäsenvaltiossa tai jos hän ei ole palkkatyössä eikä toimi itsenäisenä ammatinharjoittajana;

c) kaikissa muissa tapauksissa, joissa henkilö harjoittaa toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka soveltamista ensin pyydettiin.

▼B

2. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion laitokset tai viranomaiset ovat eri mieltä siitä, minkä laitoksen olisi myönnettävä raha- tai luontoisetuudet, asianomaisen henkilön, joka voisi saada etuuksia, ellei asia olisi riitainen, on saatava tilapäisesti etuuksia asuinpaikkansa laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan, tai jos asianomainen henkilö ei asu minkään kyseessä olevan jäsenvaltion alueella, sen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan, jolle hakemus on esitetty ensimmäisenä.

▼B

3. Jos kyseiset laitokset tai viranomaiset eivät pääse sopimukseen, asia voidaan viedä toimivaltaisten viranomaisten kautta hallintotoimikunnan käsittelyyn aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu erimielisyys syntyi. Hallintotoimikunta pyrkii sovittelemaan näkökannat kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on annettu sen käsiteltäväksi.

4. Jos vahvistetaan, että sovellettava lainsäädäntö ei ole sen jäsenvaltion, jossa tilapäinen vakuuttaminen tapahtui, tai että tilapäisesti etuudet myöntänyt laitos ei ole toimivaltainen laitos, toimivaltaiseksi laitokseksi vahvistettua laitosta pidetään toimivaltaisena taannehtivasti, ikään kuin tätä erimielisyyttä ei olisi ollut, viimeistään siitä päivästä, jona tilapäinen vakuuttaminen alkoi tai jona kyseiset etuudet ensimmäisen kerran tilapäisesti myönnettiin.

5. Toimivaltaiseksi vahvistettu laitos ja rahaetuudet tilapäisesti maksanut tai maksuja tilapäisesti perinyt laitos selvittää tarvittaessa asianomaisen henkilön taloudellisen tilanteen maksujen ja tilapäisesti maksettujen rahaetuuksien suhteen täytäntöönpanoasetuksen IV osaston III luvun mukaisesti.

Toimivaltaisen laitoksen on korvattava toisen laitoksen 2 kohdan mukaisesti väliaikaisesti myöntämät luontoisetuudet täytäntöönpanoasetuksen IV osaston mukaisesti.

7 artikla

Etuuksien ja maksujen laskeminen väliaikaisesti

1. Jollei täytäntöönpanoasetuksessa toisin säädetä, jos henkilöllä on oikeus saada etuutta tai jos hänen kuuluu suorittaa maksu perusasetuksen säännösten mukaisesti, mutta toimivaltaisella laitoksella ei ole käytössään kaikkia sellaisia tietoja tilanteesta toisessa jäsenvaltiossa, jotka ovat tarpeen tuon etuuden tai maksun lopullisen määrän laskemiseen, tämän laitoksen on asianomaisen henkilön pyynnöstä myönnettävä etuus tai laskettava maksu väliaikaisesti, jos sen laskeminen on laitoksen käytössä olevien tietojen perusteella mahdollista.

2. Kyseisen etuuden tai maksun uusi laskenta on suoritettava, kun kaikki tarvittavat todisteet tai asiakirjat on toimitettu kyseiselle laitokselle.

III LUKU

Muut perusasetuksen soveltamista koskevat yleiset säännökset

8 artikla

Hallinnolliset järjestelyt kahden tai useamman jäsenvaltion välillä

1. Täytäntöönpanoasetuksen säännöksillä korvataan perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten soveltamisjärjestelyissä vahvistetut määräykset, lukuun ottamatta niitä, jotka liittyvät perusasetuksen liitteessä II tarkoitettuja sopimuksia koskeviin järjestelyihin, edellyttäen että kyseisten järjestelyjen määräykset sisällytetään täytäntöönpanoasetuksen liitteeseen 1.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sopia keskenään perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten soveltamisjärjestelyistä, edellyttäen että nämä järjestelyt eivät vaikuta haitallisesti asianomaisten henkilöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin ja että ne sisällytetään täytäntöönpanoasetuksen liitteeseen 1.

9 artikla

Muut menettelyt viranomaisten ja laitosten välillä

1. Kaksi tai useampi jäsenvaltio tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia muista kuin täytäntöönpanoasetuksessa säädetyistä menettelyistä, edellyttäen että tällaiset menettelyt eivät vaikuta haitallisesti asianomaisten henkilöiden oikeuksiin tai velvollisuuksiin.

2. Näin tehdyistä sopimuksista on ilmoitettava hallintotoimikunnalle, ja ne on lueteltava täytäntöönpanoasetuksen liitteessä 1.

3. Kahden tai useamman jäsenvaltion samaa tarkoitusta varten tekemiin täytäntöönpanosopimuksiin sisältyviä säännöksiä tai 2 kohdassa tarkoitetun kaltaisia säännöksiä, jotka ovat voimassa täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivää edeltävänä päivänä ja jotka on sisällytetty asetuksen (ETY) N:o 574/72 liitteeseen 5, sovelletaan edelleen näiden jäsenvaltioiden välillä edellyttäen, että ne on sisällytetty myös täytäntöönpanoasetuksen liitteeseen 1.

10 artikla

Etuuksien päällekkäisyyden estäminen

Sen estämättä, mitä perusasetuksen muissa säännöksissä säädetään, jos kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön nojalla maksettavaksi kuuluvia etuuksia molemminpuolisesti pienennetään tai maksaminen keskeytetään tai peruutetaan, määrät, joita ei maksettaisi sovellettaessa tiukasti kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjä pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä, jaetaan niiden etuuksien lukumäärällä, joihin pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista sovelletaan.

11 artikla

Asuinpaikan määrittämiseen liittyvät tekijät

1. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion laitosten välillä on erimielisyyttä perusasetuksen soveltamisalaan kuuluvan henkilön asuinpaikan määrittämisestä, laitosten on vahvistettava yhteisellä sopimuksella asianomaisen henkilön etujen tavanomainen keskus tekemällä kokonaisarvio kaikista asiaankuuluviin tosiseikkoihin liittyvistä saatavilla olevista tiedoista, joita voivat olla muun muassa seuraavat:

a) oleskelun kesto ja jatkuvuus asianomaisten jäsenvaltioiden alueella;

b) henkilön tilanne, mukaan lukien:

i) harjoitetun toiminnan luonne ja erityispiirteet, erityisesti paikka, jossa toimintaa tavallisesti harjoitetaan, toiminnan pysyvyys tai työsopimuksen kesto;

ii) perheasema ja perhesiteet;

▼B

iii) muun kuin ansiotoiminnan harjoittaminen;

iv) opiskelijoiden osalta tulolähde;

v) asumistilanne, erityisesti asunnon vakituisuus;

vi) jäsenvaltio, jossa asianomaisen henkilön verotustarkoituksissa katsotaan asuvan.

2. Jos 1 kohdassa lueteltujen asiaankuuluviin tosiseikkoihin perustuvien perusteiden soveltaminen ei johda yhteisymmärrykseen kyseisten laitosten välillä, henkilön tarkoitusta, joka käy ilmi kyseisistä tosiseikoista ja olosuhteista, ja erityisesti syitä, jotka ovat johtaneet muuttamiseen, pidetään ratkaisevana asianomaisen henkilön tosiasiallisen asuinpaikan määrittämiseksi.

12 artikla

Kausien yhteenlaskeminen

1. Perusasetuksen 6 artiklan soveltamiseksi toimivaltaisen laitoksen on otettava yhteyttä niiden jäsenvaltioiden laitoksiin, joiden lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön on myös sovellettu, määrittääkseen kaikki kyseisen lainsäädännön mukaisesti täyttyneet kaudet.

2. Jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutus-, työskentely-, tai asumiskaudet tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kaudet on lisättävä jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneisiin vastaaviin kausiin, jos se on tarpeen perusasetuksen 6 artiklan soveltamiseksi edellyttäen, että nämä kaudet eivät ole päällekkäisiä.

3. Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisen pakollisen vakuutuksen perusteella täyttynyt vakuutus- tai asumiskausi on päällekkäinen jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisen vapaaehtoisen vakuutuksen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen perusteella täyttyneen vakuutuskauden kanssa, vain pakollisen vakuutuksen perusteella täyttynyt kausi otetaan huomioon.

4. Jos muu vakuutus- tai asumiskausi kuin jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttynyt vastaavaksi katsottava kausi on päällekkäinen jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastaavaksi katsottavan kauden kanssa, vain muu kuin vastaavaksi katsottava kausi otetaan huomioon.

5. Kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastaavaksi katsottavat kaudet on otettava huomioon vain sen jäsenvaltion laitoksessa, jonka lainsäädäntöä viimeksi sovellettiin pakollisesti asianomaiseen henkilöön ennen kyseistä kautta. Jos asianomaiseen henkilöön ei pakollisesti sovellettu jäsenvaltion lainsäädäntöä ennen kyseistä kautta, kausi otetaan huomioon sen jäsenvaltion laitoksessa, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön sovellettiin pakollisesti ensimmäistä kertaa kyseisen kauden jälkeen.

▼B

6. Jos aikaa, jonka kuluessa tietyt vakuutus- tai asumiskaudet ovat täyttyneet jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ei voida määrittää tarkasti, oletetaan, että nämä kaudet eivät ole päällekkäisiä toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien kanssa, ja ne on, sikäli kuin ne voidaan kohtuudella ottaa huomioon, laskettava mukaan silloin, kun se on asianomaisen henkilön edun mukaista.

13 artikla

Kausien muuntamista koskevat säännöt

1. Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet kaudet on ilmaistu eri yksikköinä kuin toisen jäsenvaltion lainsäädännössä, kaudet on muunnettava perusasetuksen 6 artiklan mukaista kausien yhteenlaskemista varten seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) Muuntamisen perustana käytetään kautta, jonka ilmoittaa sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädännön mukaisesti kausi on täyttynyt.

b) Jos kyseessä on järjestelmä, jossa kaudet ilmaistaan päivinä, muuntaminen päivistä muiksi yksiköiksi ja päinvastoin sekä päivää yksikkönä käyttävien eri järjestelmien välillä suoritetaan seuraavan taulukon mukaisesti:

Järjestelmä, jonka perustana on	1 päivä vastaa	1 viikko vastaa	1 kuukausi vastaa	1 neljännesvuosi vastaa	Päivien enimmäismäärä kalenterivuodessa
5 päivää	9:ää tuntia	5:tä päivää	22:ta päivää	66:ta päivää	264 päivää
6 päivää	8:aa tuntia	6:ta päivää	26:ta päivää	78:aa päivää	312 päivää
7 päivää	6:ta tuntia	7:ää päivää	30:tä päivää	90:tä päivää	360 päivää

c) Jos kyseessä on järjestelmä, jossa kaudet ilmaistaan muina yksikköinä kuin päivinä,

i) kolme kuukautta tai 13 viikkoa vastaavat neljännesvuotta ja päinvastoin;

ii) yksi vuosi vastaa neljää neljännesvuotta, 12:ta kuukautta tai 52:ta viikkoa ja päinvastoin;

iii) muunnettaessa viikkoja kuukausiksi ja päinvastoin viikot ja kuukaudet muunnetaan päiviksi b alakohdan taulukossa esitettyjen, kuuteen päivään perustuville järjestelmille tarkoitettujen muuntamissääntöjen mukaisesti.

d) Jos kaudet ilmaistaan osina, nämä luvut on muunnettava seuraavaan pienempään kokonaisyksikköön käyttäen b ja c alakohdassa annettuja sääntöjä. Vuosien osat muunnetaan kuukausiksi, ellei kyseinen järjestelmä perustu neljännesvuosiin.

e) Jos tämän kohdan mukaisen muuntamisen tuloksena on jonkin yksikön osa, muuntamisen tulokseksi katsotaan seuraava suurempi kokonaisyksikkö.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltaminen ei saa johtaa siihen, että yhden kalenterivuoden aikana täyttyneiden kausien kokonaismääräksi tulee määrä, joka on suurempi kuin 1 kohdan b alakohdassa olevan taulukon viimeisessä sarakkeessa ilmoitettujen päivien määrä, 52 viikkoa, 12 kuukautta tai neljä neljännesvuotta.

Jos muunnettavat kaudet vastaavat kausien vuosittaista enimmäismäärää sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa ne ovat täyttyneet, 1 kohdan soveltaminen ei saa yhden kalenterivuoden aikana johtaa kausiin, jotka ovat lyhyempiä kuin kyseisen lainsäädännön mukainen mahdollinen kausien vuosittainen enimmäismäärä.

3. Muuntaminen suoritetaan joko yhtenä toimenpiteenä, joka kattaa kaikki yhteenlaskettuina ilmoitetut kaudet, taikka kultakin vuodelta, jos kaudet ilmoitetaan vuosikohtaisesti.

4. Laitoksen, joka ilmoittaa päivinä ilmaistuja kausia, on samalla mainittava, käyttääkö sen hallinnoima järjestelmä perustana viittä, kuutta vai seitsemää päivää.

II OSASTO

SOVELLETTAVAN LAINSÄÄDÄNNÖN MÄÄRITTÄMINEN

14 artikla

Perusasetuksen 12 ja 13 artiklan yksityiskohdat

1. Sovellettaessa perusasetuksen 12 artiklan 1 kohtaa ”jäsenvaltiossa palkkatyötä tekevä henkilö, jonka työnantaja tavallisesti harjoittaa toimintaansa tässä jäsenvaltiossa ja jonka tämä työnantaja lähettää toiseen jäsenvaltioon” käsittää henkilön, joka on palkattu työskentelemään toiseen jäsenvaltioon lähetettynä työntekijänä, jos välittömästi ennen työskentelyn aloittamista kyseiseen henkilöön jo sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon hänet palkannut yritys on sijoittautunut.

2. Sovellettaessa perusasetuksen 12 artiklan 1 kohtaa ilmaus ”jonka työnantaja tavallisesti harjoittaa toimintaansa tässä jäsenvaltiossa” tarkoittaa työnantajaa, joka tavallisesti harjoittaa muuta kuin pelkkää sisäiseen hallintoon liittyvää merkittävää toimintaa sen jäsenvaltion alueella, johon se on sijoittautunut, kaikki kyseisen yrityksen toimintaa luonnehtivat perusteet huomioon ottaen. Asiaankuuluvien perusteiden on sovelluttava kunkin työnantajan erityispiirteisiin ja harjoitetun toiminnan todelliseen luonteeseen.

3. Sovellettaessa perusasetuksen 12 artiklan 2 kohtaa ilmaus ”tavallisesti toimiva itsenäinen ammatinharjoittaja” tarkoittaa henkilöä, joka tavanomaisesti harjoittaa merkittävää toimintaa sen jäsenvaltion alueella, jonne hän on sijoittautunut. Erityisesti kyseisen henkilön on täytynyt harjoittaa toimintaansa jo jonkin aikaa ennen ajankohtaa, jona hän haluaa käyttää edukseen mainitun artiklan säännöksiä, ja työskennellessään tilapäisesti jossain toisessa jäsenvaltiossa hänen on edelleen täytettävä toimintansa harjoittamisen edellytykset sijoittautumisjäsenvaltiossaan voidakseen palattuaan jatkaa toimintaansa.

▼B

4. Sovellettaessa perusasetuksen 12 artiklan 2 kohtaa sen määrittäminen, onko työ, jota itsenäinen ammatinharjoittaja lähtee tekemään toiseen jäsenvaltioon, ”samankaltaista” kuin itsenäisen ammatinharjoittajan tavallisesti tekemä työ, perusteena on käytettävä työn todellista laatua eikä tämän työn mahdollista määrittelyä palkkatyöksi tai itsenäiseksi ammatinharjoittamiseksi kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.

▼M2

5. Sovellettaessa perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa ”palkkatyötä tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tekevä henkilö” tarkoittaa henkilöä, joka saman yrityksen tai työnantajan taikka usean yrityksen tai työnantajan palveluksessa harjoittaa samanaikaisesti tai vuorotellen yhtä tai useampaa erillistä toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa.

5 a. Sovellettaessa perusasetuksen II osastoa ”kotipaikalla tai liiketoimintapaikalla” tarkoitetaan kotipaikkaa tai liiketoimintapaikkaa, jossa yrityksen olennaiset päätökset tehdään ja jossa sen keskushallinto toimii.

Sovellettaessa perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa lentoliikenteen henkilö- tai rahtipalveluja tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa suorittavaan palveluksessa olevaan ohjaamomiehistön tai matkustamomiehistön jäseneen sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 ([1]) liitteessä III olevan määritelmän mukainen kotiasema sijaitsee.

5 b. Pienimuotoista toimintaa ei oteta huomioon määritettäessä sovellettava lainsäädäntö perusasetuksen 13 artiklan nojalla. Täytäntöönpanoasetuksen 16 artiklaa sovelletaan kaikkiin tämän artiklan mukaisiin tapauksiin.

▼B

6. Sovellettaessa perusasetuksen 13 artiklan 2 kohtaa ”tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva henkilö” tarkoittaa erityisesti henkilöä, joka toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana harjoittaen samanaikaisesti tai vuorotellen yhtä tai useampaa erillistä toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, tämän toiminnan luonteesta riippumatta.

7. Edellä olevien 5 ja 6 kohdan mukaisen toiminnan erottamisessa perusasetuksen 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ratkaisevaa on yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa harjoitetun toiminnan kesto (onko se luonteeltaan pysyvää, tilapäistä vai väliaikaista). Tätä tarkoitusta varten on tehtävä kokonaisarviointi kaikista asiaankuuluvista tosiseikoista, joihin palkattua työtä tekevän henkilön tapauksessa kuuluu erityisesti työsopimuksessa määritelty työpaikka.

8. Sovellettaessa perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 2 kohtaa ”huomattava osa palkkatyötä tekevän ja itsenäisen ammatinharjoittajan toiminnasta” jossakin jäsenvaltiossa tarkoittaa, että määrällisesti huomattava osa palkkatyötä tekevän tai itsenäisen ammatinharjoittajan kaikesta toiminnasta tapahtuu siellä, vaikka kyseessä ei välttämättä ole suurin osa toiminnasta.

([1]) EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4.

▼B

Määritettäessä, harjoitetaanko huomattavaa osaa toiminnasta tietyssä jäsenvaltiossa, otetaan huomioon seuraavat viitteelliset perusteet:

a) palkkatyön osalta: työaika ja/tai palkka; sekä

b) itsenäisen ammatinharjoittamisen osalta: liikevaihto, työaika, suoritettujen palvelujen lukumäärä ja/tai tulo.

Jos edellä mainituista perusteista täyttyy kokonaisarvioinnissa 25:tä prosenttia pienempi osuus, se on osoituksena siitä, että huomattavaa osaa toiminnasta ei harjoiteta kyseisessä jäsenvaltiossa.

9. Sovellettaessa perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa itsenäisen ammatinharjoittajan toiminnan ”toiminnan keskuspaikka” määritetään ottamalla huomioon kaikki tekijät, joista hänen ammatillinen toimintansa muodostuu, erityisesti paikka, jossa asianomaisen henkilön toiminnan kiinteä ja vakituinen toimipaikka sijaitsee, harjoitetun toiminnan tavanomainen luonne tai kesto, suoritettujen palvelujen lukumäärä, sekä asianomaisen henkilön tarkoitus, joka käy ilmi kaikista olosuhteista.

10. Määritettäessä sovellettavaa lainsäädäntöä 8 ja 9 kohdan perusteella asianomaisten laitosten on otettava huomioon tilanne, jonka arvioidaan vallitsevan seuraavien 12 kalenterikuukauden aikana.

11. Jos henkilö harjoittaa palkkatyötä kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa sellaisen työnantajan lukuun, joka on sijoittautunut unionin alueen ulkopuolelle, ja jos tämä henkilö asuu jossakin jäsenvaltiossa harjoittamatta siellä huomattavaa toimintaa, häneen sovelletaan asuinjäsenvaltion lainsäädäntöä.

15 artikla

Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdan, 11 artiklan 4 kohdan ja 12 artiklan soveltamista koskevat menettelyt (tietojen toimittaminen asianomaisille laitoksille)

1. Jos henkilö harjoittaa toimintaansa muussa jäsenvaltiossa kuin perusasetuksen II osaston mukaisesti toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, työnantajan tai, jos henkilö ei ole palkkatyössä, asianomaisen henkilön itsensä on ilmoitettava asiasta mahdollisuuksien mukaan ennalta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, jollei täytäntöönpanoasetuksen 16 artiklassa toisin säädetä. ►M2 Kyseisen laitoksen on annettava asianomaiselle henkilölle täytäntöönpanoasetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu todistus ja viipymättä toimitettava kyseiseen henkilöön perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan b alakohdan tai 12 artiklan nojalla sovellettavaa lainsäädäntöä koskevat tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen saataville, jossa toimintaa harjoitetaan. ◄

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin henkilöihin, joihin sovelletaan perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan d alakohtaa.

▼B

3. Perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun työnantajan, jolla on työntekijä jonkin toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella, on ilmoitettava asiasta mahdollisuuksien mukaan ennalta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä sovelletaan. Kyseisen laitoksen on viipymättä toimitettava henkilöön perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan nojalla sovellettavaa lainsäädäntöä koskevat tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen saataville, jonka lipun alla purjehtivalla aluksella työntekijä työskentelee.

16 artikla

Perusasetuksen 13 artiklan soveltamista koskeva menettely

1. Toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa harjoittavan henkilön on ilmoitettava tästä asuinjäsenvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle laitokselle.

2. Henkilön asuinpaikan nimetyn laitoksen on viipymättä määritettävä asianomaiseen henkilöön sovellettava lainsäädäntö ottaen huomioon perusasetuksen 13 artiklan sekä täytäntöönpanoasetuksen 14 artiklan. Määrittäminen on aluksi väliaikaista. Laitoksen on ilmoitettava väliaikaisesta määrittämisestään kunkin sellaisen jäsenvaltion nimetyille laitoksille, jossa toimintaa harjoitetaan.

3. Sovellettavan lainsäädännön 2 kohdan mukainen väliaikainen määrittäminen tulee lopulliseksi kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten nimeämille laitoksille on 2 kohdan mukaisesti ilmoitettu siitä, ellei lainsäädäntöä jo ole lopullisesti määritetty 4 kohdan perusteella tai vähintään yksi asianomaisista laitoksista ole ilmoittanut asuinjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle laitokselle tämän kahden kuukauden jakson loppuun mennessä, että se ei voi vielä hyväksyä lainsäädännön määrittämistä tai että sillä on asiasta erilainen käsitys.

4. Jos epävarmuus sovellettavan lainsäädännön määrittämisestä edellyttää kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten laitosten tai viranomaisten yhteydenottoja, henkilöön sovellettava lainsäädäntö on määritettävä yhteisellä sopimuksella yhden tai useamman asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten nimeämän laitoksen tai toimivaltaisten viranomaisten itsensä pyynnöstä ottaen huomioon perusasetuksen 13 artiklan sekä täytäntöönpanoasetuksen 14 artiklan asiaankuuluvat säännökset.

Jos asianomaisten laitosten tai toimivaltaisten viranomaisten välillä on erimielisyyttä, niiden on pyrittävä pääsemään sopimukseen edellä esitetyin edellytyksin, ja tässä sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklaa.

5. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädäntö määritetään sovellettavaksi joko väliaikaisesti tai lopullisesti, on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle henkilölle.

6. Jos asianomainen henkilö ei toimita 1 kohdassa tarkoitettua tietoa, tätä artiklaa on sovellettava kyseisen henkilön asuinjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten nimeämän laitoksen aloitteesta heti, kun tämä on saanut tietoa kyseisen henkilön tilanteesta, mahdollisesti jonkin muun asianomaisen laitoksen välityksellä.

▼B

17 artikla

Perusasetuksen 15 artiklan soveltamista koskeva menettely

Euroopan yhteisöjen sopimussuhteisen toimihenkilön on työsopimuksen tekohetkellä käytettävä perusasetuksen 15 artiklassa säädettyä valintaoikeutta. Palvelussopimuksen tekoon valtuutetun viranomaisen on ilmoitettava sen jäsenvaltion nimetylle laitokselle, jonka lainsäädännön Euroopan yhteisöjen sopimussuhteinen toimihenkilö on valinnut.

18 artikla

Perusasetuksen 16 artiklan soveltamista koskeva menettely

Työnantajan tai asianomaisen henkilön pyyntö poiketa perusasetuksen 11–15 artiklasta on toimitettava mahdollisuuksien mukaan ennalta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle elimelle, jonka lainsäädännön soveltamista työntekijä tai asianomainen henkilö pyytää.

19 artikla

Tietojen antaminen asianomaisille henkilöille ja työnantajille

1. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädäntöä ryhdytään soveltamaan perusasetuksen II osaston nojalla, on ilmoitettava asianomaiselle henkilölle ja tarvittaessa hänen työnantajalleen tai työnantajilleen kyseisessä lainsäädännössä säädetyistä velvoitteista. Laitoksen on annettava heille tarvittava apu tuossa lainsäädännössä vaadittujen muodollisuuksien täyttämiseksi.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka soveltamaa lainsäädäntöä sovelletaan perusasetuksen II osaston säännösten nojalla, on annettava asianomaisen henkilön tai työnantajan pyynnöstä todistus kyseisen lainsäädännön soveltamisesta ja ilmoitettava tarvittaessa, mihin päivämäärään asti ja millä edellytyksillä sitä sovelletaan.

20 artikla

Laitosten välinen yhteistyö

1. Asiaankuuluvien laitosten on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä henkilöön perusasetuksen II osaston nojalla sovelletaan, tarvittavat tiedot sen päivän vahvistamiseksi, jona tämän lainsäädännön soveltaminen alkaa ja niiden maksujen vahvistamiseksi, jotka asianomaisen henkilön ja hänen työnantajansa tai työnantajiensa on tämän lainsäädännön nojalla maksettava.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka soveltamaa lainsäädäntöä henkilöön ryhdytään perusasetuksen II osaston nojalla soveltamaan, on toimitettava tieto päivämäärästä, jona tämän lainsäädännön soveltaminen alkaa, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen saataville, jonka lainsäädäntöä henkilöön viimeksi sovellettiin.

▼B

21 artikla

Työnantajan velvoitteet

1. Työnantajan, jonka kotipaikka tai liiketoimipaikka on muualla kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, on noudatettava kaikkia hänen työntekijöihinsä sovellettavassa lainsäädännössä asetettuja velvoitteita, erityisesti velvoitetta maksaa lainsäädännössä säädetyt maksut, ikään kuin hänen kotipaikkansa tai liiketoimipaikkansa olisi toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

2. Työnantaja, jolla ei ole liiketoimipaikkaa jäsenvaltiossa, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, ja palkattu työntekijä voivat sopia, että viimeksi mainittu voi suorittaa maksujen maksamiseen liittyvät työnantajan velvoitteet tämän puolesta tämän vaikuttamatta työnantajan muihin velvoitteisiin. Työnantajan on ilmoitettava tällaisesta järjestelystä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle.

III OSASTO

ERI ETUUSRYHMIÄ KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Sairausetuudet sekä äitiys- ja vastaavat isyysetuudet

22 artikla

Yleiset täytäntöönpanosäännökset

1. Toimivaltaisten viranomaisten tai laitosten on varmistettava, että vakuutettujen saataville on saatettu kaikki tarvittava tieto luontoisetuuksien myöntämistä koskevista menettelyistä ja ehdoista, jos tällaiset etuudet saadaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, missä toimivaltainen laitos sijaitsee.

2. Sen estämättä, mitä perusasetuksen 5 artiklan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi joutua vastaamaan etuuksien kustannuksista perusasetuksen 22 artiklan mukaisesti vain, jos vakuutettu on hakenut eläkettä tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tai jos vakuutettu perusasetuksen 23–30 artiklan mukaisesti saa eläkettä tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

23 artikla

Sovellettava järjestelmä, jos asuin- tai oleskelujäsenvaltiossa on useampi kuin yksi järjestelmä

Jos asuin- tai oleskelujäsenvaltion lainsäädäntöön sisältyy useampi kuin yksi sairaus-, äitiys- ja isyysvakuutusjärjestelmä useiden vakuutettujen ryhmien osalta, perusasetuksen 17 artiklan, 19 artiklan 1 kohdan sekä 20, 22, 24 ja 26 artiklan nojalla sovellettavat säännökset ovat ne, jotka koskevat palkkatyöntekijöiden yleisjärjestelmää.

▼B

24 artikla

Asuminen muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

1. Sovellettaessa perusasetuksen 17 artiklaa vakuutetun ja/tai hänen perheenjäsentensä on rekisteröidyttävä asuinpaikan laitokseen. Heidän oikeutensa luontoisetuuksiin asuinjäsenvaltiossa on todistettava toimivaltaisen laitoksen vakuutetun tai asuinpaikan laitoksen pyynnöstä antamalla todistuksella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu asiakirja on voimassa, kunnes toimivaltainen laitos ilmoittaa asuinpaikan laitokselle sen peruuttamisesta.

Asuinpaikan laitoksen on ilmoitettava toimivaltaiselle laitokselle kaikista 1 kohdan mukaisista rekisteröitymisistä, sekä kaikista muutoksista niihin tai rekisteröinnin peruuttamisesta.

3. Tätä artiklaa sovelletaan perusasetuksen 22, 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuihin henkilöihin tarvittavin muutoksin.

25 artikla

Oleskelu muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

A) *Menettely ja oikeuden soveltamisala*

1. Sovellettaessa perusasetuksen 19 artiklaa vakuutetun on esitettävä oleskelujäsenvaltion terveydenhoitopalvelun tarjoajalle toimivaltaisen laitoksen antama asiakirja, josta käyvät ilmi hänen oikeutensa luontoisetuuksiin. Jos vakuutetulla ei ole tällaista asiakirjaa, oleskelupaikan laitoksen on otettava pyynnöstä tai tarvittaessa muuten yhteyttä toimivaltaiseen laitokseen saadakseen sellaisen.

2. Asiakirjasta on käytävä ilmi, että vakuutetulla on oikeus luontoisetuuksiin perusasetuksen 19 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti samoin ehdoin kuin mitä sovelletaan oleskelujäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vakuutettuihin henkilöihin.

3. Perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla luontoisetuuksilla tarkoitetaan sellaisia oleskelujäsenvaltiossa sen lainsäädännön mukaisesti annettavia luontoisetuuksia, jotka tulevat lääketieteellisistä syistä välttämättömiksi sen estämiseksi, että vakuutetun täytyisi palata ennen suunnitellun oleskeluajan päättymistä toimivaltaiseen jäsenvaltioon saadakseen tarvitsemaansa hoitoa.

B) *Luontoisetuuksien kustannusten kattamista ja korvaamista koskevat menettelyt ja järjestelyt*

4. Jos vakuutettu on tosiasiallisesti huolehtinut perusasetuksen 19 artiklan puitteissa annettujen luontoisetuuksien kustannuksista kokonaan tai osittain ja jos oleskelupaikan laitoksen soveltamassa lainsäädäntö mahdollistaa kyseisten kustannusten korvaamisen vakuutetulle, tämä voi esittää korvaushakemuksensa oleskelupaikan laitokselle. Tässä tapauksessa tämä laitos korvaa vakuutetulle suoraan kyseisiä etuuksia vastaavan kustannusten määrän soveltamaansa lainsäädäntöön sisältyvien korvausperusteiden rajoissa ja niitä koskevien ehtojen mukaan.

▼B

5. Jos tällaisten kustannusten korvaamista ei ole haettu suoraan oleskelupaikan laitokselta, toimivaltaisen laitoksen on korvattava aiheutuneet kustannukset asianomaiselle henkilölle oleskelupaikan laitoksen soveltamien korvausperusteiden mukaisesti tai niiden määrien mukaisesti, jotka oleskelupaikan laitokselle olisi pitänyt korvata, jos kyseisessä tapauksessa olisi sovellettu täytäntöönpanoasetuksen 62 artiklaa.

Oleskelupaikan laitoksen on toimitettava toimivaltaiselle laitokselle pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot näistä maksuperusteista ja määristä.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, toimivaltainen laitos voi korvata aiheutuneet kustannukset soveltamassaan lainsäädännössä säädettyjen maksuperusteiden mukaan ja niiden rajoissa edellyttäen, että vakuutettu on hyväksynyt, että tätä säännöstä sovelletaan häneen.

7. Jos oleskelujäsenvaltion lainsäädännössä ei ole säädetty korvaamisesta 4 ja 5 kohdan nojalla kyseisessä tapauksessa, toimivaltainen laitos voi suorittaa korvauksen soveltamaansa lainsäädäntöön sisältyvien maksuperusteiden rajoissa ja niitä koskevien ehtojen mukaan ilman vakuutetun hyväksyntää.

8. Vakuutetulle korvattava määrä ei saa missään tapauksessa ylittää hänelle tosiasiassa aiheutuneiden kustannusten määrää.

9. Jos kyseessä ovat huomattavat kustannukset, toimivaltainen laitos voi maksaa vakuutetulle asianmukaisen ennakon heti, kun tämä toimittaa laitokselle korvaushakemuksen.

C) *Perheenjäsenet*

10. Edellä olevia 1–9 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin vakuutetun perheenjäseniin.

26 artikla

Erikseen määritelty hoito

A) *Lupamenettely*

1. Sovellettaessa perusasetuksen 20 artiklan 1 kohtaa vakuutetun on esitettävä oleskelupaikan laitokselle toimivaltaisen laitoksen antama asiakirja. Sovellettaessa tätä artiklaa toimivaltaisella laitoksella tarkoitetaan laitosta, joka vastaa erikseen määriteltyyn hoitoon liittyvistä kustannuksista; perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa ja 27 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa asuinjäsenvaltiossa annetut luontoisetuudet korvataan kiinteämääräisten summien perusteella, toimivaltainen laitos tarkoittaa asuinpaikan laitosta.

2. Jos vakuutettu ei asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, hänen on pyydettävä lupaa asuinpaikan laitokselta, jonka on toimitettava pyyntö toimivaltaiselle laitokselle viipymättä.

Tässä tapauksessa asuinpaikan laitoksen on annettava todistus siitä, täyttyvätkö perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaiset ehdot asuinjäsenvaltiossa.

▼B

Toimivaltainen laitos voi kieltäytyä myöntämästä pyydettyä lupaa ainoastaan, jos asuinpaikan laitoksen arvion mukaan perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaiset ehdot eivät täyty vakuutetun asuinjäsenvaltiossa tai jos sama hoito voidaan antaa toimivaltaisessa jäsenvaltiossa lääketieteellisesti perusteltavissa olevan ajan kuluessa, ottaen huomioon asianomaisen henkilön senhetkinen terveydentila ja sairauden todennäköinen kulku.

Toimivaltaisen laitoksen on ilmoitettava päätöksestään asuinjäsenvaltion laitokselle.

Ellei vastausta saada sen kansallisessa lainsäädännössä asetetussa määräajassa, toimivaltaisen laitoksen katsotaan myöntäneen luvan.

3. Jos vakuutettu, joka ei asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, tarvitsee kiireellistä elintärkeää hoitoa ja lupaa ei voida perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen nojalla evätä, luvan myöntää asuinpaikan laitos toimivaltaisen laitoksen puolesta, jolle asuinpaikan laitoksen on välittömästi ilmoitettava asiasta.

Toimivaltaisen laitoksen on hyväksyttävä kiireellisen ja elintärkeän hoidon tarpeeseen liittyvät havainnot ja hoitovaihtoehdot, joihin luvan myöntävän asuinpaikan laitoksen hyväksymät lääkärit ovat päätyneet.

4. Toimivaltaisella laitoksella säilyy luvanmyöntämismenettelyn kaikissa vaiheissa oikeus teettää vakuutetun lääkärintarkastus itse valitsemallaan lääkärillä oleskelu- tai asuinjäsenvaltiossa.

5. Oleskelupaikan laitoksen on ilmoitettava toimivaltaiselle laitokselle, jos voimassa olevaan lupaan kuuluvan hoidon täydentäminen vaikuttaa lääketieteellisistä syistä asianmukaiselta, tämän kuitenkaan vaikuttamatta mihinkään lupaa koskeviin päätöksiin.

B) *Vakuutetulle aiheutuneista luontoisetuuksien kustannuksista vastaaminen*

6. Täytäntöönpanoasetuksen 25 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan soveltamista.

7. Jos vakuutettu on tosiasiallisesti huolehtinut itse kaikista lupaan kuuluvien hoitotoimenpiteiden kustannuksista tai osasta niitä ja kustannukset, jotka toimivaltaisen laitoksen on korvattava oleskelupaikan laitokselle tai vakuutetulle 6 kohdan mukaisesti (todelliset kustannukset), ovat alemmat kuin kustannukset, jotka sen olisi pitänyt maksaa samasta hoidosta toimivaltaisessa jäsenvaltiossa (laskennalliset kustannukset), toimivaltaisen laitoksen on pyynnöstä korvattava vakuutetulle hoidosta aiheutuneet kustannukset siihen määrään saakka, jolla laskennalliset kustannukset ylittävät todelliset kustannukset. Korvaus ei saa kuitenkaan ylittää vakuutetulle tosiasiassa aiheutuneita kustannuksia, ja siinä voidaan ottaa huomioon määrä, joka vakuutetun olisi pitänyt maksaa, jos hoito olisi annettu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

▼B

C) *Erikseen määriteltyjen hoitojen edellyttämistä matka- ja oleskelukustannuksista vastaaminen*

8. Jos toimivaltaisen laitoksen soveltamassa lainsäädännössä säädetään vakuutetun hoitoon erottamattomasti liittyvien matka- ja oleskelukustannusten korvaamisesta, tällaisista kustannuksista asianomaisen henkilön ja tarvittaessa hänen saattajansa osalta vastaa tämä laitos silloin, kun lupa myönnetään toisessa jäsenvaltiossa annettavaa hoitoa varten.

D) *Perheenjäsenet*

9. Edellä olevia 1–8 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin vakuutettujen perheenjäseniin.

27 artikla

Työhön kykenemättömyyteen liittyvät rahaetuudet, jos oleskelu- tai asuinjäsenvaltio on muu kuin toimivaltainen jäsenvaltio

A) *Menettely, jota vakuutetun on noudatettava*

1. Jos toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään, että vakuutetun on esitettävä todistus ollakseen oikeutettu työhön kykenemättömyyteen liittyviin rahaetuuksiin perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan nojalla, vakuutetun on pyydettävä asuinjäsenvaltion lääkäriä, joka määritteli hänen terveydentilansa, todistamaan hänen kykenemättömyytensä työhön ja arvioimaan sen todennäköisen keston.

2. Vakuutetun on lähetettävä todistus toimivaltaiselle laitokselle toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn ajan kuluessa.

3. Jos asuinjäsenvaltiossa hoitoa antavat lääkärit eivät anna työhön kykenemättömyyttä koskevia todistuksia ja niitä vaaditaan toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä, asianomaisen henkilön on käännyttävä suoraan asuinpaikan laitoksen puoleen. Tämän laitoksen on heti järjestettävä henkilön työhön kykenemättömyyden lääketieteellinen arviointi ja 1 kohdassa tarkoitetun todistuksen laatiminen. Todistus toimitetaan edelleen toimivaltaiselle laitokselle viipymättä.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun asiakirjan toimittaminen ei vapauta vakuutettua täyttämästä kaikkia sovellettavassa lainsäädännössä säädettyjä velvoitteita, erityisesti työnantajaansa nähden. Työnantaja ja/tai toimivaltainen laitos voi tarvittaessa kehottaa työntekijää osallistumaan toimintaan, jonka tarkoituksena on edistää ja tukea hänen paluutaan työelämään.

B) *Menettely, jota asuinjäsenvaltion laitoksen on noudatettava*

5. Jos toimivaltainen laitos sitä pyytää, asuinpaikan laitos suorittaa tarpeelliset asianomaisen henkilön hallinnolliset tarkastukset tai lääkärintarkastukset soveltamansa lainsäädännön mukaisesti. Asuinpaikan laitos toimittaa tarkastuksen tehneen lääkärin lausunnon erityisesti työhön kykenemättömyyden todennäköisestä kestosta viipymättä toimivaltaiselle laitokselle.

▼B

C) *Menettely, jota toimivaltaisen laitoksen on noudatettava*

6. Toimivaltaisella laitoksella säilyy oikeus teettää valitsemallaan lääkärillä vakuutetun lääkärintarkastus.

7. Toimivaltainen laitos maksaa rahaetuudet suoraan asianomaiselle henkilölle ja ilmoittaa tästä tarvittaessa asuinpaikan laitokselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen soveltamista.

8. Sovellettaessa perusasetuksen 21 artiklan 1 kohtaa tarkastuksen tehneen lääkärin tai laitoksen lääketieteellisten havaintojen perusteella toisessa jäsenvaltiossa laaditussa vakuutetun todistuksessa kykenemättömyydestä työhön olevat merkinnät ovat oikeudellisesti yhtä päteviä kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa laadittu todistus.

9. Jos toimivaltainen laitos epää rahaetuudet, sen on ilmoitettava päätöksestään vakuutetulle ja samanaikaisesti ilmoitettava siitä myös asuinpaikan laitokselle.

D) *Menettely, kun kyseessä on oleskelu muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa*

10. Edellä olevia 1–9 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin, jos vakuutettu oleskelee muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

28 artikla

Pitkäaikaishoitoon liittyvät rahaetuudet, jos oleskelu- tai asuinjäsenvaltio on muu kuin toimivaltainen jäsenvaltio

A) *Menettely, jota vakuutetun on noudatettava*

1. Ollakseen oikeutettu pitkäaikaishoitoon liittyviin rahaetuuksiin perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan nojalla vakuutetun on esitettävä hakemus toimivaltaiselle laitokselle. Toimivaltaisen laitoksen on tarvittaessa ilmoitettava siitä asuinpaikan laitokselle.

B) *Menettely, jota asuinpaikan laitoksen on noudatettava*

2. Asuinpaikan laitoksen on toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä tutkittava vakuutetun kunto hänen pitkäaikaishoidon tarpeensa osalta. Toimivaltaisen laitoksen on annettava asuinpaikan laitokselle kaikki tällaista tutkimusta varten tarvittavat tiedot.

C) *Menettely, jota toimivaltaisen laitoksen on noudatettava*

3. Määritelläkseen pitkäaikaishoidon tarpeen asteen toimivaltaisella laitoksella on oikeus teettää vakuutetun lääkärintarkastus valitsemallaan lääkärillä tai jollakin muulla asiantuntijalla.

4. Täytäntöönpanoasetuksen 27 artiklan 7 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

▼B

D) *Menettely, kun kyseessä on oleskelu muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa*

5. Edellä olevia 1–4 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin, jos vakuutettu oleskelee muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

E) *Perheenjäsenet*

6. Edellä olevia 1–5 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin vakuutetun perheenjäseniin.

29 artikla

Perusasetuksen 28 artiklan soveltaminen

Jos jäsenvaltio, jossa entinen rajatyöntekijä viimeksi harjoitti toimintaansa, ei ole enää toimivaltainen jäsenvaltio, ja entinen rajatyöntekijä tai hänen perheenjäsenensä matkustaa sinne saadakseen luontoisetuuksia perusasetuksen 28 artiklan nojalla, hänen on toimitettava oleskelupaikan laitokselle toimivaltaisen laitoksen antama asiakirja.

30 artikla

Eläkkeensaajien maksut

Jos henkilö saa eläkettä useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta, kaikista maksetuista eläkkeistä vähennettävien maksujen määrä ei missään tapauksessa saa olla suurempi kuin vähennettyjen maksujen määrä sellaiselta henkilöltä, joka saa saman määrän eläkettä toimivaltaiselta jäsenvaltiolta.

31 artikla

Perusasetuksen 34 artiklan soveltaminen

A) *Menettely, jota toimivaltaisen laitoksen on noudatettava*

1. Toimivaltaisen laitoksen on ilmoitettava asianomaiselle henkilölle perusasetuksen 34 artiklassa tarkoitetusta etuuksien päällekkäisyyden estämistä koskevasta säännöksestä. Tällaisten sääntöjen soveltamisella on varmistettava se, että henkilöllä, joka ei asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, on oikeus vähintään samaan etuuden kokonaismäärään tai -arvoon kuin mihin hänellä olisi oikeus, jos hän asuisi kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Toimivaltaisen laitoksen on ilmoitettava myös asuin- tai oleskelupaikan laitokselle pitkäaikaishoitoon liittyvien rahaetuuksien maksamisesta, jos asuin- tai oleskelupaikan laitoksen soveltamassa lainsäädännössä säädetään pitkäaikaishoitoon liittyvistä luontoisetuuksista, jotka sisältyvät perusasetuksen 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.

B) *Menettely, jota asuin- tai oleskelupaikan laitoksen on noudatettava*

3. Vastaanotettuaan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot asuin- tai oleskelupaikan laitoksen on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle laitokselle kaikista asianomaiselle henkilölle samaa tarkoitusta varten sen lainsäädännön mukaisesti myönnetyistä pitkäaikaishoitoon liittyvistä luontoisetuuksista sekä niihin sovellettavista korvausperusteista.

▼B

4. Hallintotoimikunta toteuttaa tarvittaessa tämän artiklan soveltamiseen liittyviä toimenpiteitä.

32 artikla

Erityiset täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Jos henkilö tai henkilöryhmä on pyynnöstä vapautettu pakollisesta sairausvakuutuksesta eikä näin ollen kuulu sairausvakuutusjärjestelmään, johon sovelletaan perusasetusta, toisen jäsenvaltion laitos ei yksinomaan tämän vapautuksen perusteella joudu vastaamaan tällaisille henkilöille tai heidän perheenjäsenilleen perusasetuksen III osaston I luvun nojalla annettujen luontois- tai rahaetuuksien kustannuksista.

2. Liitteessä 2 mainittujen jäsenvaltioiden osalta perusasetuksen III osaston I luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä sovelletaan henkilöihin, joilla on oikeus luontoisetuuksiin yksinomaan virkamiesten erityisjärjestelmän perusteella, ainoastaan siinä säädettyjen rajoitusten puitteissa.

Yksinomaan tästä syystä toisen jäsenvaltion laitos ei joudu vastaamaan näille henkilöille tai heidän perheenjäsenilleen annettujen luontois- tai rahaetuuksien kustannuksista.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut henkilöt ja heidän perheenjäsenensä asuvat sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa oikeus saada luontoisetuuksia ei edellytä vakuutusta tai toimimista palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, he ovat velvollisia maksamaan asuinmaassaan annettujen luontoisetuuksien kaikki kustannukset.

II LUKU

Työtapaturma- ja ammattitautietuudet

33 artikla

Oikeus luontois- ja rahaetuuksiin, jos asuin- tai oleskelujäsenvaltio on muu kuin toimivaltainen jäsenvaltio

1. Sovellettaessa perusasetuksen 36 artiklaa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 24–27 artiklaa tarvittavin muutoksin.

2. Jos asuin- tai oleskelujäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla myönnetään työtapaturmien tai ammattitautien yhteydessä erityisiä etuuksia luontoisetuuksina, asianomaisen jäsenvaltion laitoksen on annettava viipymättä asiasta tieto toimivaltaiselle laitokselle.

▼B

34 artikla

Menettely tapauksessa, jossa on kyse muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella tapahtuneesta työtapaturmasta tai todetusta ammattitaudista

1. Jos työtapaturma tapahtuu tai ammattitauti todetaan lääketieteellisesti ensimmäisen kerran muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella, ilmoitus työtapaturmasta tai ammattitaudista on tehtävä toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään ilmoitusta, rajoittamatta kuitenkaan tarvittaessa sen jäsenvaltion alueella voimassa olevien muiden säännösten soveltamista, jossa työtapaturma tapahtui tai ammattitauti ensimmäisen kerran todettiin lääketieteellisesti; tällaisessa tapauksessa nämä säännökset jäävät sovellettaviksi. Ilmoitus toimitetaan toimivaltaiselle laitokselle.

2. Sen jäsenvaltion laitos, jonka alueella työtapaturma on tapahtunut tai ammattitauti on ensimmäisen kerran todettu lääketieteellisesti, toimittaa tämän jäsenvaltion alueella laaditut lääkärintodistukset toimivaltaiselle laitokselle.

3. Jos tapaturmasta, joka on tapahtunut työhönmeno- tai työstäpaluumatkalla muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella, on aihetta tehdä ensiksi mainitun jäsenvaltion alueella tutkimus sen määrittämiseksi, onko henkilö oikeutettu asiaa koskeviin etuuksiin, toimivaltainen laitos voi nimetä tutkimusta varten tietyn henkilön, mistä se ilmoittaa kyseisen jäsenvaltion viranomaisille. Laitokset tekevät keskenään yhteistyötä kaikkien asiaan liittyvien tietojen arvioinnissa sekä lausuntojen ja muiden tapaturmaan liittyvien asiakirjojen tutkimisessa.

4. Hoidon päätyttyä toimivaltaiselle laitokselle toimitetaan pyynnöstä tarkka lausunto, jonka liitteenä ovat lääkärintodistukset tapaturman tai taudin pysyvistä vaikutuksista, erityisesti potilaan nykytilasta sekä vammojen parantumisesta tai vakaantumisesta. Siihen liittyvät palkkiot maksaa tapauksen mukaan asuin- tai oleskelupaikan laitos kyseisen laitoksen soveltaman taksan mukaan toimivaltaisen laitoksen kustannuksella.

5. Asuin- tai oleskelupaikan laitoksen pyynnöstä toimivaltainen laitos ilmoittaa asiaankuuluvissa tapauksissa sille päätöksestä, jossa vahvistetaan vammojen parantumis- tai vakaantumispäivä, ja tarvittaessa eläkkeen myöntämistä koskevasta päätöksestä.

35 artikla

Tapaturman tai taudin työperäisyyttä koskevat riidat

1. Jos perusasetuksen 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltainen laitos riitauttaa työtapaturmia tai ammattitauteja koskevan lainsäädännön soveltamisen, sen on annettava viipymättä asiasta tieto asuin- tai oleskelupaikan laitokselle, joka on antanut luontoisetuudet, jotka katsotaan näin ollen sairausvakuutusetuuksiksi.

2. Kun asiassa on tehty lopullinen päätös, toimivaltaisen laitoksen on annettava viipymättä asiasta tieto asuin- tai oleskelupaikan laitokselle, joka on antanut luontoisetuudet.

▼B

Jos ei voida todeta kyseessä olevan työtapaturma tai ammattitauti, luontoisetuuksien antamista jatketaan sairausetuuksina, jos asianomainen henkilö on niihin oikeutettu.

Jos todetaan kyseessä olevan työtapaturma tai ammattitauti, asianomaiselle henkilölle luontoisetuuksina myönnetyt sairausetuudet katsotaan työtapaturma- tai ammattitautietuuksiksi siitä päivästä alkaen, jona työtapaturma tapahtui tai ammattitauti todettiin lääketieteellisesti ensimmäisen kerran.

3. Täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

36 artikla

Menettely tapauksessa, jossa altistus ammattitautiin on tapahtunut useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa

1. Perusasetuksen 38 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa ilmoitus ammattitaudista toimitetaan ammattitaudin osalta toimivaltaiselle laitokselle siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö viimeksi harjoitti kyseisen taudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa.

Jos laitos, jolle ilmoitus toimitettiin, osoittaa, että kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa harjoitettiin viimeksi toisen jäsenvaltion lainsäädännön alaisena, sen on toimitettava ilmoitus liitteenä olevine asiakirjoineen kyseisen jäsenvaltion vastaavalle laitokselle.

2. Jos sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö viimeksi harjoitti kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa, osoittaa, että asianomainen henkilö tai hänen jälkeensä elävät eivät täytä tämän lainsäädännön edellytyksiä muun muassa siitä syystä, että asianomainen henkilö ei ole koskaan harjoittanut kyseisessä jäsenvaltiossa ammattitaudin aiheuttanutta toimintaa tai että kyseisessä jäsenvaltiossa ei tunnusteta kyseessä olevan taudin työperäisyyttä, kyseisen laitoksen on toimitettava viipymättä sen edellisen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö aiemmin harjoitti kyseisen taudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa, asiaa koskeva ilmoitus ja kaikki liitteenä olevat todistukset, mukaan lukien ensiksi mainitun laitoksen järjestämien lääkärintarkastusten havainnot ja lausunnot.

3. Tarvittaessa laitokset aloittavat 2 kohdassa säädetyn menettelyn uudelleen ja palauttavat tapauksen takaisin sen jäsenvaltion vastaavalle laitokselle, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö ensiksi harjoitti kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa.

▼B

37 artikla

Laitosten välinen tiedonvaihto ja ennakoiden maksaminen tapauksissa, joissa haetaan muutosta hylkäyspäätökseen

1. Jos on haettu muutosta etuuksien hylkäyspäätökseen, jonka on tehnyt sellaisen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö on harjoittanut kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa, tämän laitoksen on ilmoitettava asiasta laitokselle, jolle ilmoitus päätöksestä toimitettiin täytäntöönpanoasetuksen 36 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, sekä annettava sille tieto myöhemmin, kun lopullinen päätös on tehty.

2. Jos henkilöllä on oikeus etuuksiin sen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, jolle ilmoitus toimitettiin, kyseisen laitoksen on maksettava ennakkoa määrä, joka määritetään tarvittaessa sen laitoksen kuulemisen jälkeen, jonka päätökseen muutosta on haettu, ylisuurten maksujen välttämiseksi. Viimeksi mainittu laitos korvaa maksetun ennakon määrän, jos muutoksenhaun seurauksena sen on annettava kyseiset etuudet. Tämä määrä vähennetään asianomaiselle henkilölle kuuluvien etuuksien kokonaismäärästä täytäntöönpanoasetuksen 72 ja 73 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

38 artikla

Ammattitaudin paheneminen

Perusasetuksen 39 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa hakijan on toimitettava kaikki tieto, joka koskee kyseisen ammattitaudin osalta aiemmin myönnettyjä etuuksia, sen jäsenvaltion laitokselle, jolta hän hakee oikeutta etuuksiin. Tämä laitos voi kääntyä minkä tahansa muun aiemman toimivaltaisen laitoksen puoleen saadakseen tarpeellisiksi katsomansa tiedot.

39 artikla

Työkyvyttömyyden asteen arvioiminen aiemmin tai myöhemmin sattuneessa työtapaturmassa tai todetussa ammattitaudissa

Kun aiempi tai myöhempi työhön kykenemättömyys aiheutui tapaturmasta, joka tapahtui asianomaisen henkilön ollessa sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jossa ei tehdä eroa työhön kykenemättömyyden alkuperän suhteen, toimivaltaisen laitoksen tai kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän elimen on

a) toimitettava toisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä tietoja aiemman tai myöhemmän työkyvyttömyyden asteesta ja mahdollisuuksien mukaan kaikki tieto, jonka perusteella voidaan määritellä, onko työhön kykenemättömyys seurausta työtapaturmasta kyseisen jäsenvaltion laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan;

▼B

b) otettava sovellettavan lainsäädännön mukaisesti huomioon se työkyvyttömyyden aste, joka on aiheutunut aiemmista tai myöhemmistä tapauksista, vahvistaessaan etuutta koskevan oikeuden ja määrittäessään etuuden määrän.

40 artikla

Eläke- tai lisäavustushakemusten toimittaminen ja käsittely

Saadakseen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisen eläkkeen tai lisäavustuksen, asianomaisen henkilön tai hänen jälkeensä elävien, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, on esitettävä tarvittaessa hakemus joko toimivaltaiselle laitokselle tai asuinpaikan laitokselle, joka toimittaa hakemuksen edelleen toimivaltaiselle laitokselle.

Hakemuksen on sisällettävä tarvittavat tiedot toimivaltaisen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.

41 artikla

Erityiset täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Liitteessä 2 mainittujen jäsenvaltioiden osalta perusasetuksen III osaston 2 luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä sovelletaan henkilöihin, joilla on oikeus luontoisetuuksiin yksinomaan virkamiesten erityisjärjestelmän perusteella, ja ainoastaan siinä säädettyjen rajoitusten puitteissa.

2. Täytäntöönpanoasetuksen 32 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa ja 3 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

III LUKU

Kuolemantapauksen johdosta myönnettävät avustukset

42 artikla

Kuolemantapauksen johdosta myönnettäviä avustuksia koskeva hakemus

Sovellettaessa perusasetuksen 42 ja 43 artiklaa kuolemantapauksen johdosta myönnettäviä avustuksia koskeva hakemus on toimitettava joko toimivaltaiselle laitokselle tai hakijan asuinpaikan laitokselle, joka toimittaa sen toimivaltaiselle laitokselle.

Hakemuksen on sisällettävä tarvittavat tiedot toimivaltaisen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.

IV LUKU

Työkyvyttömyysetuudet sekä vanhuus- ja perhe-eläkkeet

43 artikla

Etuuksien laskemista koskevat lisäsäännökset

1. Perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisessa etuuden teoreettisen ja tosiasiallisen määrän laskemisessa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 12 artiklan 3, 4, 5 ja 6 kohdassa annettuja sääntöjä.

▼B

2. Jos vapaaehtoisen vakuutusjärjestelmän tai valinnaisen jatkuvan vakuutusjärjestelmän mukaisia vakuutuskausia ei ole otettu huomioon täytäntöönpanoasetuksen 12 artiklan 3 kohdan nojalla, sen jäsenvaltion laitoksen, jonka lainsäädännön mukaisesti kyseiset kaudet ovat täyttyneet, on laskettava kyseisiä kausia vastaava määrä soveltamansa lainsäädännön mukaisesti. Perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettuun etuuden tosiasialliseen määrään on lisättävä vapaaehtoisen vakuutusjärjestelmän tai valinnaisen jatkuvan vakuutusjärjestelmän mukaisia vakuutuskausia vastaava määrä.

3. Kunkin jäsenvaltion laitoksen on laskettava soveltamansa lainsäädännön mukaan vapaaehtoisen vakuutuksen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen kausia vastaava määrä, johon perusasetuksen 53 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan ei sovelleta toisen jäsenvaltion peruuttamista, pienentämistä tai keskeyttämistä koskevia sääntöjä.

Jos toimivaltainen laitos ei soveltamansa lainsäädännön perusteella kykene määrittämään tätä määrää suoraan, koska kyseisessä lainsäädännössä annetaan vakuutuskausille erilaiset arvot, voidaan vahvistaa laskennallinen määrä. Hallintotoimikunnan on annettava laskennallisen määrän vahvistamisesta yksityiskohtaiset säännöt.

44 artikla

Lastenhoitokausien huomioon ottaminen

1. Tätä artiklaa sovellettaessa ”lastenhoitokaudella” tarkoitetaan kautta, joka hyvitetään jonkin jäsenvaltion eläkelainsäädännössä tai jonka perusteella eläkkeeseen tulee lisäosa nimenomaan siitä syystä, että henkilö on hoitanut lasta, riippumatta siitä, mitä menetelmää käyttäen kyseiset kaudet lasketaan ja kertyvätkö ne lastenhoidon aikana vai myönnetäänkö ne taannehtivasti.

2. Jos lastenhoitokausia ei oteta huomioon perusasetuksen II osaston mukaisesti toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä, sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädäntöä perusasetuksen II osaston mukaisesti sovellettiin asianomaiseen henkilöön, koska tämä toimi palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana ajankohtana, jona lastenhoitokauden huomioon ottaminen kyseisen lapsen osalta tämän lainsäädännön mukaisesti alkoi, on edelleen vastuussa tämän kauden huomioon ottamisesta sen oman lainsäädännön mukaisena lastenhoitokautena ikään kuin lastenhoito olisi tapahtunut sen alueella.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos asianomaiseen henkilöön sovelletaan tai aletaan soveltaa jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä palkkatyön tai itsenäisen ammatinharjoittamisen perusteella.

45 artikla

Etuuksien hakeminen

A) *Etuushakemuksen jättäminen perusasetuksen 44 artiklan 2 kohdan mukaisen A-tyypin lainsäädännön nojalla*

1. Saadakseen etuuksia perusasetuksen 44 artiklan 2 kohdan mukaisen A-tyypin lainsäädännön nojalla hakijan on toimitettava hakemus sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä häneen sovellettiin sillä hetkellä, kun työkyvyttömyyteen johtanut kykenemättömyys työhön ilmeni tai työkyvyttömyys paheni, tai asuinpaikan laitokselle, joka toimittaa hakemuksen edelleen ensimmäiselle laitokselle.

▼B

2. Jos on myönnetty rahana maksettavia sairausetuuksia, näiden etuuksien suorittamisen päättymispäivää on tarvittaessa pidettävä eläkehakemuksen jättöpäivänä.

3. Perusasetuksen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa laitos, jossa asianomainen henkilö oli vakuutettuna viimeksi, ilmoittaa etuudet alun perin maksaneelle laitokselle soveltamansa lainsäädännön mukaisten etuuksien määrän ja alkamispäivän. Tästä päivästä alkaen työkyvyttömyyden pahenemista edeltävät maksettavat etuudet on peruutettava tai vähennettävä määrään, joka on perusasetuksen 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lisän suuruinen.

B) *Muiden etuushakemusten jättäminen*

4. Muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa hakija toimittaa hakemuksen asuinpaikkansa laitokselle tai sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä viimeksi sovellettiin. Jos asianomaiseen henkilöön ei minään ajankohtana ole sovellettu asuinpaikan laitoksen soveltamaa lainsäädäntöä, kyseisen laitoksen on toimitettava hakemus edelleen sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä viimeksi sovellettiin.

5. Hakemuksen jättöpäivä on voimassa kaikissa asianomaisissa laitoksissa.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, jos hakija ei pyynnöstä huolimatta ilmoita toimineensa palkkatyössä tai asuneensa muissa jäsenvaltioissa, katsotaan se päivämäärä, jona hakija täydentää alkuperäistä hakemustaan tai esittää uuden hakemuksen, joka kattaa hänen puuttuvat työskentely- ja/tai asumiskautensa jossakin jäsenvaltiossa, päiväksi, jona hakemus on jätetty kyseistä lainsäädäntöä soveltavaan laitokseen, ellei tämän lainsäädännön edullisemmista säännöksistä muuta johdu.

46 artikla

Asiakirjat ja tiedot, jotka hakijan on liitettävä hakemukseen

1. Hakijan on jätettävä hakemus täytäntöönpanoasetuksen 45 artiklan 1 tai 4 kohdassa tarkoitetun laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, ja siihen on liitettävä kyseisessä lainsäädännössä vaadittavat asiakirjat. Hakijan on toimitettava erityisesti kaikki saatavilla olevat merkitykselliset tiedot ja asiakirjat niistä vakuutuskausista (laitokset, tunnistenumerot), työskentelykausista (työnantajat), itsenäisen ammatinharjoittamisen kausista (toiminnan luonne ja paikka) ja asumiskausista (osoitteet), jotka ovat saattaneet täyttyä toisen lainsäädännön mukaisesti, sekä tiedot kyseisten kausien pituudesta.

2. Jos perusasetuksen 50 artiklan 1 kohdan mukaan hakija pyytää yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädäntöön perustuvien vanhuusetuuksien myöntämisen lykkäämistä, hänen on mainittava tämä hakemuksessaan ja ilmoitettava, minkä lainsäädännön mukaan hän pyytää lykkäystä. Jotta hakija voisi käyttää tätä oikeutta, asianomaisten laitosten on ilmoitettava hakijan pyynnöstä tälle kaikki käytössään olevat tiedot, jotta hakija voisi arvioida seurauksia niiden etuuksien samanaikaisesta tai peräkkäisestä myöntämisestä, joita hän voi hakea.

▼B

3. Jos hakija peruuttaa jonkin tietyn jäsenvaltion lainsäädännön nojalla myönnettäviä etuuksia koskevan hakemuksensa, etuushakemuksia ei katsota peruutetun samanaikaisesti muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti.

47 artikla

Hakemusten käsittely asianomaisissa laitoksissa

A) *Yhteyslaitos*

1. Laitos, jolle etuushakemus toimitetaan tai toimitetaan edelleen täytäntöönpanoasetuksen 45 artiklan 1 tai 4 kohdan mukaisesti, on jäljempänä ”yhteyslaitos”. Asuinpaikan laitosta ei kutsuta yhteyslaitokseksi, jos asianomaiseen henkilöön ei minään ajankohtana ole sovellettu kyseisen laitoksen soveltamaa lainsäädäntöä.

Sen lisäksi, että kyseinen laitos käsittelee etuushakemuksen soveltamansa lainsäädännön mukaisesti, se yhteyslaitoksen ominaisuudessaan osallistuu tietojenvaihtoon, tiedottaa päätöksistä ja toimista, joita tarvitaan hakemuksen käsittelemiseksi asianomaisissa laitoksissa, antaa hakijalle pyynnöstä tiedot, jotka liittyvät yhteisönäkökohtiin asian käsittelyssä, ja pitää hakijan ajan tasalla asian etenemisestä.

B) *Etuushakemuksen käsittely perusasetuksen 44 artiklassa tarkoitetun A-tyypin lainsäädännön mukaisesti*

2. Perusasetuksen 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa yhteyslaitoksen on toimitettava kaikki asianomaista henkilöä koskevat tiedot laitokselle, jossa henkilö oli vakuutettu aikaisemmin ja joka käsittelee hakemuksen vuorostaan.

3. Täytäntöönpanoasetuksen 48–52 artiklaa ei sovelleta perusasetuksen 44 artiklassa tarkoitettujen hakemusten käsittelyyn.

C) *Muiden etuushakemusten käsittely*

4. Muissa kuin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa yhteyslaitoksen on toimitettava etuushakemukset ja kaikki saatavillaan olevat asiakirjat ja tarvittaessa hakijan toimittamat asiakirjat viipymättä kaikille kyseisille laitoksille, jotta ne pystyvät aloittamaan hakemuksen käsittelyn samanaikaisesti. Yhteyslaitoksen on ilmoitettava muille laitoksille soveltamansa lainsäädännön mukaiset vakuutus- tai asumiskaudet. Lisäksi sen on ilmoitettava, mitä asiakirjoja toimitetaan myöhemmin, ja täydennettävä hakemusta mahdollisimman pian.

5. Kaikkien kyseisten laitosten on ilmoitettava mahdollisimman pian yhteyslaitokselle ja muille asianomaisille laitoksille soveltamansa lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutus- tai asumiskaudet.

6. Kunkin kyseisistä laitoksista on laskettava etuuksien määrä perusasetuksen 52 artiklan mukaisesti ja ilmoitettava yhteyslaitokselle ja muille asianomaisille laitoksille päätöksestään, maksettavaksi kuuluvien etuuksien määrästä ja kaikista perusasetuksen 53–55 artiklassa edellytetyistä tiedoista.

▼B

7. Heti kun jokin laitos tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella toteaa, että sovelletaan perusasetuksen 46 artiklan 2 kohtaa tai 57 artiklan 2 tai 3 kohtaa, sen on ilmoitettava tästä yhteyslaitokselle ja muille asianomaisille laitoksille.

48 artikla

Päätöksistä ilmoittaminen hakijalle

1. Kunkin laitoksen on ilmoitettava hakijalle soveltamansa lainsäädännön mukaisesti tekemästään päätöksestä. Jokaisessa päätöksessä on ilmoitettava sovellettavat muutoksenhakukeinot ja muutoksenhaun määräajat. Saatuaan tiedon kaikista, kunkin laitoksen tekemistä päätöksistä yhteyslaitos lähettää hakijalle ja muille asianomaisille laitoksille yhteenvedon päätöksistä. Hallintotoimikunta laatii yhteenvedon mallin. Yhteenveto on lähetettävä hakijalle laitoksen käyttämällä kielellä tai hakijan pyynnöstä millä tahansa tämän valitsemalla kielellä, joka on vahvistettu yhteisön toimielinten viralliseksi kieleksi perustamissopimuksen 290 artiklan mukaisesti.

2. Jos hakija yhteenvedon saatuaan on sitä mieltä, että kahden tai useamman laitoksen tekemillä päätöksillä on saattanut olla kielteinen yhteisvaikutus hänen oikeuksiinsa, hakijalla on oikeus vaatia asianomaisia laitoksia tarkistamaan päätökset kunkin kansallisessa lainsäädännössä säädetyssä määräajassa. Määräajan laskeminen alkaa yhteenvedon saamispäivästä. Hakijalle on ilmoitettava tarkistamisen lopputuloksesta kirjallisesti.

49 artikla

Työkyvyttömyyden asteen määrittäminen

1. Sovellettaessa perusasetuksen 46 artiklan 3 kohtaa yhteyslaitos on ainoa, joka on oikeutettu tekemään päätöksen hakijan työkyvyttömyyden asteesta, jos sen soveltama lainsäädäntö sisältyy perusasetuksen liitteeseen VII; muussa tapauksessa päätöksenteko-oikeus on laitoksella, jonka soveltama lainsäädäntö sisältyy kyseiseen liitteeseen VII ja jonka soveltaman lainsäädännön alainen hakija on viimeksi ollut. Sen on tehtävä tällainen päätös heti, kun se voi määrittää, täyttyvätkö oikeutta koskevat edellytykset sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, ottaen tapauksen mukaan huomioon perusasetuksen 6 ja 51 artiklan. Sen on ilmoitettava tästä päätöksestä viipymättä muille asianomaisille laitoksille.

Jos, ottaen huomioon perusasetuksen 6 ja 51 artiklan, muut oikeutta koskevat kuin työkyvyttömyyden asteeseen liittyvät, sovellettavan lainsäädännön mukaiset perusteet eivät täyty, yhteyslaitoksen on ilmoitettava tästä viipymättä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä hakijaan sovellettiin viimeksi. Viimeksi mainitulla laitoksella on oikeus päättää hakijan työkyvyttömyyden asteesta, jos sovellettavassa lainsäädännössä asetetut edellytykset oikeuden saamiseksi täyttyvät. Sen on ilmoitettava tällaisesta päätöksestä viipymättä muille asianomaisille laitoksille.

Asia saatetaan oikeuden määrittämiseksi joutua tarvittaessa lähettämään samojen edellytysten mukaisesti takaisin työkyvyttömyyden osalta toimivaltaiselle, sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä sovellettiin hakijaan ensimmäiseksi.

▼B

2. Tapauksissa, joissa perusasetuksen 46 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta, kullakin laitoksella on soveltamansa lainsäädännön mukaisesti työkyvyttömyyden asteen määrittämiseksi mahdollisuus teettää hakijan lääkärintarkastus valitsemallaan lääkärillä tai tutkituttaa hänet muulla valitsemallaan asiantuntijalla. Jäsenvaltion laitoksen on kuitenkin otettava huomioon asiakirjat, lääkärinlausunnot ja hallinnolliset tiedot, jotka se on saanut muilta jäsenvaltioilta, ikään kuin ne olisi laadittu sen omassa jäsenvaltiossa.

50 artikla

Etuuksien väliaikainen maksaminen ja ennakoiden maksaminen

1. Sen estämättä, mitä täytäntöönpanoasetuksen 7 artiklassa säädetään, kaikkien laitosten, jotka toteavat etuushakemuksen käsittelyn aikana, että hakijalla on perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeus itsenäiseen etuuteen laitoksen soveltaman lainsäädännön nojalla, on maksettava tällainen etuus viipymättä. Tällaista maksua pidetään tilapäisenä, jos hakemuksen käsittelymenettelyn tulos voisi vaikuttaa myönnettyyn määrään.

2. Aina kun saatavilla olevista tiedoista käy ilmi, että hakijalla on oikeus maksuun joltakin laitokselta perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla, kyseisen laitoksen on maksettava hänelle ennakko, jonka määrä on mahdollisimman lähellä sitä määrää, joka hänelle todennäköisesti maksetaan perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Kunkin laitoksen, jonka on maksettava tilapäisiä etuuksia tai ennakoita 1 tai 2 kohdan nojalla, on ilmoitettava tästä viipymättä hakijalle ja kiinnitettävä tämän huomio nimenomaisesti toimenpiteen tilapäisyyteen ja laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisiin muutoksenhakuoikeuksiin.

51 artikla

Etuuksien laskeminen uudelleen

1. Jos etuudet lasketaan uudelleen perusasetuksen 48 artiklan 3 ja 4 kohdan, 50 artiklan 4 kohdan ja 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 50 artiklaa tarvittavin muutoksin.

2. Jos etuus lasketaan uudelleen, peruutetaan tai keskeytetään, päätöksen tehneen laitoksen on annettava siitä viipymättä tieto asianomaiselle henkilölle ja ilmoitettava asiasta kullekin laitokselle, jossa henkilöllä on oikeuksia.

52 artikla

Eläkkeiden laskemisen nopeuttamiseksi tarkoitetut toimenpiteet

1. Hakemusten käsittelyn ja etuuksien maksamisen helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi laitosten, joiden soveltaman lainsäädännön alainen henkilö on ollut, on

a) vaihdettava muiden jäsenvaltioiden laitosten kanssa tai toimitettava näiden käyttöön tunnistetiedot henkilöistä, jotka siirtyvät yhdestä sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä toiseen, ja niiden on yhdessä huolehdittava siitä, että nämä tunnistetiedot säilytetään ja että ne vastaavat toisiaan, tai muussa tapauksessa annettava kyseisille henkilöille mahdollisuus päästä suoraan tutustumaan tunnistetietoihinsa

▼B

b) riittävän ajoissa ennen eläkeoikeuksien alkamiseksi vaadittavaa vähimmäisikää tai ennen kansallisessa lainsäädännössä määritettävää ikää, vaihdettava asianomaisen henkilön ja muiden jäsenvaltioiden laitosten kanssa tai toimitettava näiden käyttöön tietoa (kuten täyttyneet kaudet tai muita tärkeitä tietoja) yhdestä sovellettavasta lainsäädännöstä toiseen siirtyneiden henkilöiden eläkeoikeuksista, tai muussa tapauksessa ilmoitettava näille henkilöille mahdollisuuksista tai annettava heille mahdollisuus tutustua tuleviin etuusoikeuksiinsa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa hallintotoimikunnan on määritettävä, mitä tietoja on vaihdettava tai toimitettava käyttöön, ja vahvistettava soveltuvat menettelyt ja mekanismit ottaen huomioon kansallisten eläkejärjestelmien ominaispiirteet, niiden hallinnollisen ja teknisen organisoinnin sekä niiden käytössä olevan teknologian. Hallintotoimikunnan on varmistettava näiden eläkejärjestelmien täytäntöönpano järjestämällä päätettyjen toimien ja niiden soveltamisen seuranta.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa olisi sen jäsenvaltion laitokselle, jossa henkilölle on osoitettu ensimmäinen sosiaaliturvan hallintoon liittyvä henkilötunnus, ilmoitettava tässä artiklassa tarkoitetut tiedot.

53 artikla

Yhteensovittamistoimet jäsenvaltioissa

1. Jos kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy sääntöjä vastuussa olevan laitoksen tai sovellettavan järjestelmän määrittämisestä taikka vakuutuskausien määrittämisestä tiettyyn järjestelmään kuuluviksi, näitä sääntöjä sovelletaan ottaen huomioon ainoastaan ne vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tämän kuitenkaan vaikuttamatta perusasetuksen 51 artiklan soveltamiseen.

2. Jos kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy sääntöjä, jotka koskevat virkamiehiin sovellettavien erityisjärjestelmien ja palkattujen työntekijöiden yleisen järjestelmän yhteensovittamista, perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen säännökset eivät vaikuta näihin sääntöihin.

V LUKU

Työttömyysetuudet

54 artikla

Kausien yhteenlaskeminen ja etuuksien laskeminen

1. Täytäntöönpanoasetuksen 12 artiklan 1 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin perusasetuksen 61 artiklaan. Asianomainen henkilö voi toimittaa toimivaltaiselle laitokselle sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä henkilöön sovellettiin hänen viime toimintansa osalta palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, laitoksen antaman asiakirjan, jossa mainitaan kyseisen lainsäädännön mukaisesti täyttyneet kaudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisten laitosten muita tähän liittyviä velvoitteita.

▼M2

2. Sovellettaessa perusasetuksen 62 artiklan 3 kohtaa sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön sovellettiin hänen palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana viimeksi harjoittamansa toiminnan osalta, toimivaltainen laitos ilmoittaa viipymättä asuinpaikan laitokselle tämän pyynnöstä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen niiden työttömyysetuuksien laskemiseksi, jotka voidaan saada sen sijaintijäsenvaltiossa, erityisesti saadut palkka- tai ammattitulot.

▼B

3. Sovellettaessa perusasetuksen 62 artiklaa ja sen estämättä, mitä mainitun asetuksen 63 artiklassa säädetään, sen jäsenvaltion, jonka lainsäädännön mukaan etuuksien laskemiseen vaikuttaa perheenjäsenten määrä, toimivaltainen laitos ottaa huomioon myös asianomaisen henkilön perheenjäsenet, jotka asuvat toisessa jäsenvaltiossa, ikään kuin he asuisivat toimivaltaisessa jäsenvaltiossa. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos perheenjäsenten asuinjäsenvaltiossa toisella henkilöllä on oikeus työttömyysetuuksiin, jotka on laskettu perheenjäsenten lukumäärän perusteella.

55 artikla

Edellytykset ja rajoitukset etuusoikeuden säilyttämiseksi työttömän siirtyessä toiseen jäsenvaltioon

▼M2

1. Jotta toiseen jäsenvaltioon siirtyvään työttömään sovellettaisiin perusasetuksen 64 tai 65 a artiklaa, hänen on ennen lähtöään tehtävä ilmoitus toimivaltaiselle laitokselle ja pyydettävä todistusta siitä, että hänellä on edelleen oikeus etuuksiin perusasetuksen 64 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyin edellytyksin.

▼B

Laitos ilmoittaa asianomaiselle henkilölle tämän velvoitteista ja antaa edellä mainitun asiakirjan, jossa on oltava seuraavat tiedot:

a) päivä, jona työtön lakkasi olemasta toimivaltaisen valtion työvoimaviranomaisten käytettävissä;

b) perusasetuksen 64 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen määräaika rekisteröityä työnhakijaksi siinä jäsenvaltiossa, johon työtön on siirtynyt;

c) enimmäisaika, jonka perusasetuksen 64 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan oikeus etuuksiin voidaan säilyttää;

d) seikat, jotka saattavat vaikuttaa etuusoikeuteen.

2. Työttömän on ilmoittauduttava työnhakijaksi työvoimaviranomaisille jäsenvaltiossa, johon hän siirtyy, perusasetuksen 64 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti, ja toimitettava tämän jäsenvaltion laitokselle 1 kohdassa tarkoitettu asiakirja. Jos henkilö on tehnyt ilmoituksen toimivaltaiselle laitokselle 1 kohdan mukaisesti mutta ei toimita kyseistä asiakirjaa, sen jäsenvaltion laitos, jonne työtön siirtyi, ottaa yhteyttä toimivaltaiseen laitokseen saadakseen tarvittavat tiedot.

▼B

3. Sen jäsenvaltion työvoimaviranomaiset, johon työtön siirtyi hakeakseen työtä, ilmoittavat työttömälle hänen velvoitteistaan.

4. Sen jäsenvaltion laitos, johon työtön siirtyi, toimittaa välittömästi toimivaltaiselle laitokselle asiakirjan, jossa mainitaan päivämäärä, jona työtön on ilmoittautunut työvoimaviranomaisille, ja hänen uusi osoitteensa.

Jos sinä aikana, jona työttömällä on edelleen oikeus etuuksiin, ilmenee seikkoja, jotka saattavat vaikuttaa etuusoikeuteen, sen jäsenvaltion laitos, johon työtön siirtyi, toimittaa välittömästi toimivaltaiselle laitokselle ja asianomaiselle henkilölle asiaankuuluvat tiedot sisältävän asiakirjan.

Toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä sen jäsenvaltion laitos, johon työtön siirtyi, toimittaa kuukausittain asiaankuuluvat tiedot työttömän tilanteen seurannasta ja erityisesti siitä, onko työtön edelleen työvoimaviranomaisen rekisterissä ja noudattaako hän valvontamenettelyjä.

5. Sen jäsenvaltion laitos, johon työtön on siirtynyt, huolehtii valvonnasta tai järjestää valvonnan ikään kuin kyse olisi työttömästä, jolla on oikeus etuuksiin sen soveltaman lainsäädännön mukaan. Tarvittaessa se ilmoittaa toimivaltaiselle laitokselle välittömästi kaikkien 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen seikkojen ilmenemisestä.

6. Kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tai toimivaltaiset laitokset voivat sopia keskenään työttömän tilanteen seurantaa koskevista menettelyistä ja aikarajoista sekä muista toimista niiden työttömien työnhaun helpottamiseksi, jotka siirtyvät johonkin näistä jäsenvaltioista perusasetuksen 64 artiklan mukaisesti.

▼M2

7. Edellä olevaa 2–6 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin perusasetuksen 65 a artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvaan tilanteeseen.

▼B

56 artikla

Työttömät, jotka asuivat muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

▼M2

1. Jos työtön päättää perusasetuksen 65 artiklan 2 kohdan tai 65 a artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittautua myös sen jäsenvaltion työvoimaviranomaisten käytettäväksi, joka ei ole etuuksien antaja, rekisteröitymällä siellä työnhakijaksi, hänen on ilmoitettava tästä etuudet antavan jäsenvaltion laitokselle ja työvoimaviranomaisille.

Etuudet antavan jäsenvaltion työvoimaviranomaisten on sen jäsenvaltion, joka ei ole etuuksien antaja, työvoimaviranomaisten pyynnöstä lähetettävä asiaankuuluvat tiedot työttömän rekisteröitymisestä ja työnhausta.

▼M2

2. Jos asianomaisissa jäsenvaltioissa sovellettavassa lainsäädännössä edellytetään, että työtön täyttää tietyt velvoitteet ja/tai hakee työtä, ensisijaisia ovat työttömän velvoitteet ja/tai työnhaku etuudet antavassa jäsenvaltiossa.

Se, että työtön on laiminlyönyt kaikki velvoitteet ja/tai työnhaun jäsenvaltiossa, joka ei ole etuuksien antaja, ei vaikuta toisessa jäsenvaltiossa myönnettäviin etuuksiin.

▼B

3. Sovellettaessa perusasetuksen 65 artiklan 5 kohdan b alakohtaa sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä työntekijään viimeksi sovellettiin, laitos ilmoittaa asuinpaikan laitokselle tämän pyynnöstä, onko työntekijällä oikeus etuuksiin perusasetuksen 64 artiklan mukaisesti.

57 artikla

Perusasetuksen 61, 62, 64 ja 65 artiklan soveltaminen virkamiesten erityisjärjestelmään kuuluviin henkilöihin

1. Täytäntöönpanoasetuksen 54 ja 55 artiklaa sovelletaan tarvittavin muutoksin erityiseen virkamiesten työttömyysjärjestelmään kuuluviin henkilöihin.

2. Täytäntöönpanoasetuksen 56 artiklaa ei sovelleta erityiseen virkamiesten työttömyysjärjestelmään kuuluviin henkilöihin. Työtön, joka kuuluu erityiseen virkamiesten työttömyysjärjestelmään, on osittain tai kokonaan työttömänä ja on viimeisen työskentelynsä aikana asunut muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, saa erityisen virkamiesten työttömyysjärjestelmän mukaiset etuudet toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ikään kuin hän asuisi kyseisen jäsenvaltion alueella. Nämä etuudet antaa toimivaltainen laitos omalla kustannuksellaan.

VI LUKU

Perhe-etuudet

58 artikla

Ensisijaisuussäännöt päällekkäisyystilanteessa

Sovellettaessa perusasetuksen 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohtaa, jos ensisijaisuusjärjestystä ei voida määrittää lasten asuinpaikan perusteella, kukin asianomainen jäsenvaltio laskee etuuksien määrän ottaen huomioon myös lapset, jotka eivät asu sen omalla alueella. Kun sovelletaan 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa, sen jäsenvaltion, jonka lainsäädännön mukaan etuuksien määrä on suurin, toimivaltainen laitos maksaa näiden etuuksien määrän kokonaisuudessaan ja toisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos korvaa sille puolet kyseisestä määrästä viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn määrän rajoissa.

▼B

59 artikla

Sovellettavat säännöt silloin kun sovellettava lainsäädäntö ja/tai toimivalta myöntää perhe-etuuksia vaihtuu

1. Jos sovellettava lainsäädäntö ja/tai toimivalta myöntää perhe-etuuksia vaihtuu jäsenvaltioiden välillä kalenterikuukauden aikana, riippumatta siitä, mitkä olivat noiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaiset perhe-etuuksien maksupäivät, laitos, joka maksoi perhe-etuudet sen lainsäädännön nojalla, jonka mukaisesti etuudet myönnettiin kyseisen kuukauden alussa, jatkaa maksamista kuluvan kuukauden loppuun asti.

2. Se ilmoittaa toisen asianomaisen jäsenvaltion tai toisten asianomaisten jäsenvaltioiden laitoksille päivämäärän, jona se lakkaa maksamasta kyseisiä perhe-etuuksia. Yksi tai useampi toinen asianomainen jäsenvaltio alkaa maksaa etuuksia tuosta päivästä.

60 artikla

Perusasetuksen 67 ja 68 artiklan soveltamismenettely

1. Perhe-etuushakemus osoitetaan toimivaltaiselle laitokselle. Sovellettaessa perusasetuksen 67 ja 68 artiklaa on otettava huomioon koko perheen tilanne, ikään kuin kaikkiin kyseessä oleviin henkilöihin sovellettaisiin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä ja ikään kuin he asuisivat siellä, erityisesti kun on kyse henkilön oikeudesta vaatia tällaisia etuuksia. Jos henkilö, jolla on oikeus vaatia etuuksia, ei käytä oikeuttaan, sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, toimivaltainen laitos ottaa huomioon toisen vanhemman tai sellaiseksi katsotun henkilön taikka lapsen tai lasten holhoojana toimivan henkilön tai laitoksen toimittaman perhe-etuushakemuksen.

2. Laitos, jolle hakemus on tehty 1 kohdan mukaisesti, käsittelee hakemuksen hakijan toimittamien yksityiskohtaisten tietojen perusteella ottaen huomioon hakijan perheen yleisen tosiasiallisen ja oikeudellisen tilanteen.

Jos tämä laitos toteaa, että sen lainsäädäntöä sovelletaan ensisijaisen oikeuden perusteella perusasetuksen 68 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, laitos myöntää perhe-etuudet soveltamansa lainsäädännön mukaisesti.

Jos tuo laitos pitää mahdollisena, että oikeus jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaiseen erotusetuuteen on mahdollinen perusasetuksen 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti, mainittu laitos toimittaa hakemuksen viipymättä tuon toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle ja ilmoittaa asiasta asianomaiselle henkilölle; lisäksi se ilmoittaa toisen jäsenvaltion laitokselle hakemusta koskevasta päätöksestään ja maksettujen perhe-etuuksien määrän.

▼B

3. Jos laitos, jolle hakemus on tehty, toteaa, että sen lainsäädäntöä sovelletaan, vaikkakaan ei ensisijaisen oikeuden perusteella perusasetuksen 68 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, sen on tehtävä viipymättä väliaikainen päätös sovellettavista ensisijaisuussäännöistä ja toimitettava hakemus perusasetuksen 68 artiklan 3 kohdan mukaisesti kyseisen toisen jäsenvaltion laitokselle ja ilmoitettava asiasta myös hakijalle. Tällä laitoksella on kaksi kuukautta aikaa ottaa kantaa tehtyyn väliaikaiseen päätökseen.

Jos laitos, jolle hakemus toimitettiin edelleen, ei ota kantaa kahden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, sovelletaan edellä tarkoitettua väliaikaista päätöstä, ja laitos maksaa lainsäädäntönsä mukaiset etuudet ja ilmoittaa maksettujen etuuksien määrän laitokselle, jolle hakemus alun perin jätettiin.

4. Jos asianomaiset laitokset ovat eri mieltä siitä, mitä lainsäädäntöä sovelletaan ensisijaisen oikeuden perusteella, sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 2–5 kohtaa. Tässä tapauksessa täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu asuinpaikan laitos on lapsen taikka lasten asuinpaikan laitos.

5. Jos tilapäisesti etuuksia maksanut laitos on maksanut enemmän kuin sille lopulta kuuluvan määrän, se voi vaatia ensisijaisessa vastuussa olevaa laitosta korvaamaan liikaa maksetun määrän täytäntöönpanoasetuksen 73 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

61 artikla

Perusasetuksen 69 artiklan soveltamismenettely

Perusasetuksen 69 artiklan soveltamiseksi hallintotoimikunta laatii luettelon tuon artiklan piiriin kuuluvista, orvoille myönnettävistä täydentävistä tai erityisistä perhe-etuuksista. Jos ei ole säännöksiä siitä, mikä laitos on toimivaltainen myöntämään ensisijaisen oikeuden perusteella tällaisia täydentäviä tai erityisiä orpojen perhe-etuuksia soveltamansa lainsäädännön nojalla, sen on viipymättä toimitettava perhe-etuushakemus ja kaikki tarvittavat asiakirjat ja tiedot sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön on sovellettu pisimpään ja joka myöntää tällaisia täydentäviä tai erityisiä orpojen perhe-etuuksia. Joissakin tapauksissa asia saatetaan joutua lähettämään samojen edellytysten mukaisesti takaisin sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädännön mukaan asianomaiselle henkilölle on täyttynyt lyhimmät vakuutus- tai asumiskaudet.

▼B

IV OSASTO

TALOUDELLISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Etuuksien kustannusten korvaaminen perusasetuksen 35 artiklan ja 41 artiklan mukaisesti

1 jakso

Etuuksien korvaaminen todellisten kustannusten perusteella

62 artikla

Periaatteet

1. Sovellettaessa perusasetuksen 35 artiklaa ja 41 artiklaa toimivaltainen laitos korvaa etuudet antaneelle laitokselle luontoisetuuksista aiheutuneiden kustannusten todellisen määrän, jonka etuudet antaneen laitoksen tilit osoittavat, paitsi sovellettaessa täytäntöönpanoasetuksen 63 artiklaa.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu etuuksista aiheutuneiden todellisten kustannusten määrä ei kokonaan tai osittain käy ilmi etuudet antaneen laitoksen tileistä, palautettava määrä määritetään kiinteämääräisen summan perusteella laskemalla se kaikesta asianmukaisesta tiedosta, joka on saatu käytettävissä olevista lähteistä. Hallintotoimikunta arvioi perusteet, joita käytetään kertasuorituksen laskemisessa, ja vahvistaa sen määrän.

3. Korvauksessa ei voida ottaa huomioon korkeampia tasoja kuin ne, joita sovelletaan sellaisille vakuutetuille annettuihin luontoisetuuksiin, jotka ovat 1 kohdassa tarkoitetut etuudet antaneen laitoksen soveltaman lainsäädännön alaisia.

2 jakso

Etuuksien korvaaminen kiinteämääräisten summien perusteella

63 artikla

Asianomaisten jäsenvaltioiden määrittäminen

1. Perusasetuksen 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot, joiden oikeudellisten tai hallinnollisten rakenteiden vuoksi todellisiin kustannuksiin perustuvien korvausten maksaminen ei ole tarkoituksenmukaista, luetellaan täytäntöönpanoasetuksen liitteessä 3.

2. Kun kyseessä ovat täytäntöönpanoasetuksen liitteessä 3 luetellut jäsenvaltiot, toimivaltaiset laitokset korvaavat:

a) perusasetuksen 17 artiklan nojalla perheenjäsenille, jotka eivät asu samassa jäsenvaltiossa kuin vakuutettu; ja

b) perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan sekä 25 ja 26 artiklan nojalla eläkkeensaajille

▼B

ja heidän perheenjäsenilleen annettujen luontoisetuuksien määrän etuudet antaneille laitoksille kunkin kalenterivuoden osalta vahvistetun kiinteämääräisen summan perusteella. Kiinteämääräisen summan on vastattava mahdollisimman tarkoin todellisia kustannuksia.

64 artikla

Kuukausittaisten kiinteämääräisten summien ja kiinteämääräisten kokonaissumman laskentamenetelmä

1. Kunkin velkojajäsenvaltion osalta kuukausittainen kiinteämääräinen summa henkeä kohti (F_i) kalenterivuodeksi määritetään jakamalla keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti (Y_i), eri ikäryhmien (i) mukaan eriteltyinä, 12:lla ja soveltamalla tulokseen vähennystä (X) seuraavan kaavan mukaisesti:

$$F_i = Y_i *1/12*(1-X)$$

jossa:

— indeksi i (arvot i = 1, 2 ja 3) edustaa kolmea ikäryhmää, joita käytetään kiinteiden määrien laskemista varten

i = 1: alle 20-vuotiaat

i = 2: 20–64-vuotiaat

i = 3: 65-vuotiaat ja sitä vanhemmat

— Y_i edustaa keskimääräisiä vuosikustannuksia henkeä kohti ikäryhmässä i, sellaisena kuin ne määritellään 2 kohdassa

— kerroin X (0,20 tai 0,15) edustaa vähennystä, sellaisena kuin se määritellään 3 kohdassa.

2. Keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti (Y_i) ikäryhmässä i saadaan jakamalla velkojajäsenvaltion laitosten kaikille kyseiseen ikäryhmään kuuluville henkilöille, joihin sovelletaan sen lainsäädäntöä ja jotka asuvat sen alueella, antamien kaikkien luontoisetuuksien vuosikustannukset tämän ikäryhmän asianomaisten henkilöiden keskimääräisellä lukumäärällä kyseisenä kalenterivuonna. Laskennan on perustuttava täytäntöönpanoasetuksen 23 artiklassa tarkoitettujen järjestelmien mukaisiin kustannuksiin.

3. Kuukausittaiseen kiinteämääräiseen summaan sovellettava vähennys on periaatteessa 20 prosenttia (X = 0,20). Eläkkeensaajille ja heidän perheenjäsenilleen vähennys on 15 prosenttia (X = 0,15), jos toimivaltaista jäsenvaltiota ei mainita perusasetuksen liitteessä IV.

4. Kunkin velallisjäsenvaltion osalta kiinteämääräinen kokonaissumma kalenterivuotta kohti on tulojen summa, joka saadaan kertomalla kussakin ikäryhmässä i määritetyt kuukausittaiset kiinteämääräiset summat henkeä kohti niiden kuukausien lukumäärällä, jotka asianomaisille henkilöille ovat täyttyneet velkojajäsenvaltiossa kyseisessä ikäryhmässä.

Asianomaisille henkilöille velkojajäsenvaltiossa täyttyneiden kuukausien lukumäärä on kalenterivuoden niiden kalenterikuukausien summa, joiden aikana asianomaisilla henkilöillä oli velkojajäsenvaltion alueella asumisen perusteella oikeus saada luontoisetuuksia kyseisellä alueella velallisjäsenvaltion kustannuksella. Nämä kuukaudet määritetään luettelon avulla, jota pidetään tätä tarkoitusta varten asuinpaikan laitoksessa ja joka perustuu toimivaltaisen laitoksen toimittamiin asiakirjoihin, joilla osoitetaan edunsaajien oikeudet.

▼B

5. Viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2015 hallintotoimikunta antaa kertomuksen tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 3 kohdassa tarkoitetuista vähennyksistä. Kertomuksen pohjalta hallintotoimikunta voi tehdä ehdotuksen, joka sisältää muutoksia, jotka saattavat osoittautua tarpeellisiksi sen varmistamiseksi, että kiinteämääräisten summien laskeminen vastaa mahdollisimman tarkoin todellisia aiheutuneita kustannuksia ja että 3 kohdassa tarkoitetuista vähennyksistä ei aiheudu jäsenvaltioille epätasapainoisia maksuja tai kaksinkertaisia maksuja.

6. Hallintotoimikunta vahvistaa menetelmät 1–5 kohdassa tarkoitettujen kiinteiden määrien laskentaan tarvittavien tekijöiden määrittämiseksi.

7. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa kiinteän määrän laskennassa asetuksen (ETY) N:o 574/72 94 ja 95 artiklaa 1 päivään toukokuuta 2015 saakka edellyttäen, että 3 kohdassa säädettyä vähennystä sovelletaan.

65 artikla

Keskimääräisten vuosikustannusten ilmoittaminen

1. Tiettyä vuotta koskevat keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti kussakin ikäryhmässä on ilmoitettava tilintarkastuslautakunnalle viimeistään kyseistä vuotta seuraavan toisen vuoden loppuun mennessä. Jos ilmoitusta ei tehdä tässä määräajassa, huomioon otetaan hallintotoimikunnan viimeksi jotakin edeltävää vuotta varten määrittämät keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritetyt keskimääräiset vuosikustannukset julkaistaan joka vuosi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 jakso

Yhteiset säännökset

66 artikla

Laitosten välisiä korvauksia koskeva menettely

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden väliset korvaukset suoritetaan mahdollisimman nopeasti. Jokaisen asianomaisen laitoksen on korvattava saatavat ennen tässä jaksossa mainittuja määräaikoja heti kun se on sille mahdollista. Tiettyä saatavaa koskeva riita ei saa estää muiden saatavien korvaamista.

2. Perusasetuksen 35 ja 41 artiklassa säädetyt korvaukset jäsenvaltioiden laitosten välillä suoritetaan yhteyselimen välityksellä. Perusasetuksen 35 artiklan mukaisista korvauksista voi huolehtia eri yhteyselin kuin 41 artiklan mukaisista korvauksista.

▼B

67 artikla

Saatavien esittämistä ja maksamista koskevat määräajat

1. Todellisiin kustannuksiin perustuvat saatavat on esitettävä velallisjäsenvaltion yhteyselimelle 12 kuukauden kuluessa sen kalenterivuosipuoliskon päättymisestä, jona nämä saatavat on merkitty velkojalaitoksen kirjanpitoon.

2. Kiinteisiin määriin perustuvat saatavat kalenterivuoden osalta on esitettävä velallisjäsenvaltion yhteyselimelle 12 kuukauden kuluessa sen kuukauden jälkeen, jona kyseistä vuotta koskevat keskimääräiset kustannukset on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Täytäntöönpanoasetuksen 64 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut luettelot on esitettävä viitevuotta seuraavan vuoden loppuun mennessä.

3. Täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty määräaika alkaa kulua vasta, kun toimivaltainen laitos on määritetty.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainittujen määräaikojen jälkeen esitettyjä saatavia ei oteta huomioon.

5. Velallislaitoksen on maksettava saatavat täytäntöönpanoasetuksen 66 artiklassa tarkoitetulle velkojajäsenvaltion yhteyselimelle 18 kuukauden kuluessa sen kuukauden päättymisestä, jona saatavat esitettiin velallisjäsenvaltion yhteyselimelle. Tätä ei sovelleta saataviin, jotka velallislaitos on tuon ajan kuluessa hylännyt pätevästä syystä.

6. Saatavaa koskeva riita on ratkaistava viimeistään 36 kuukauden kuluessa sen kuukauden jälkeen, jona saatava on esitetty.

7. Tilintarkastuslautakunta helpottaa tilien lopullista selvittämistä tapauksissa, joissa sopuun ei päästä 6 kohdassa säädetyssä ajassa, ja se antaa jommankumman osapuolen esittämästä perustellusta pyynnöstä lausuntonsa riita-asiassa kuuden kuukauden kuluessa sen kuukauden jälkeen, jona asia osoitettiin sille.

68 artikla

Viivästyskorot ja osasuoritukset

1. Täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 5 kohdassa säädetyn 18 kuukauden määräajan päättymisestä lukien velkojalaitos voi periä korkoa maksamattomista saatavista, jollei velallislaitos ole kuuden kuukauden kuluessa sen kuukauden päättymisestä, jona saatava esitettiin, maksanut osasuoritusta, joka on vähintään 90 prosenttia täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 1 tai 2 kohdan nojalla esitetystä koko saatavasta. Niiden saatavan osien osalta, joita osasuoritus ei kata, korkoa voidaan periä ainoastaan täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 6 kohdassa säädetyn 36 kuukauden määräajan päättymisestä lukien.

▼B

2. Korko lasketaan Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioissaan soveltaman viitekoron perusteella. Tällöin sovelletaan maksun erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä voimassa olevaa viitekorkoa.

3. Yhteyselin ei ole velvollinen hyväksymään 1 kohdassa edellytettyä osasuoritusta. Jos yhteyselin hylkää tällaisen tarjouksen, velkojalaitoksella ei kuitenkaan enää ole oikeutta periä kyseisiin saataviin liittyviä viivästyskorkoja muutoin kuin 1 kohdan toisen virkkeen mukaisissa tapauksissa.

69 artikla

Vuotuisten tilitysten vahvistaminen

1. Hallintotoimikunta vahvistaa saatavien tilanteen kunakin kalenterivuonna perusasetuksen 72 artiklan g alakohdan mukaisesti tilintarkastuslautakunnan kertomuksen perusteella. Tätä varten yhteyselinten on ilmoitettava tilintarkastuslautakunnalle – sen vahvistamien määräaikojen ja menettelyjen mukaisesti – esitettyjen, suoritettujen tai riitautettujen saatavien määrä (velkojavaltion kanta), sekä vastaanotettujen, suoritettujen tai riitautettujen saatavien määrä (velallisvaltion kanta).

2. Hallintotoimikunta voi suorittaa asianmukaiset varmistukset sellaisten tilastollisten ja tilinpidollisten tietojen tarkistamiseksi, joita käytetään 1 kohdassa säädetyn saatavien tilannetta koskevan vuotuisen selvityksen tekemiseksi, erityisesti varmistaakseen, että tiedot ovat tässä osastossa vahvistettujen sääntöjen mukaiset.

II LUKU

Työttömyysetuuksien korvaaminen perusasetuksen 65 artiklan nojalla

70 artikla

Työttömyysetuuksien korvaaminen

Perusasetuksen 65 artiklan 8 kohdan mukaisen sopimuksen puuttuessa asuinpaikan laitos pyytää sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä edunsaajaan viimeksi sovellettiin, laitosta korvaamaan työttömyysetuudet perusasetuksen 65 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla. Pyyntö tehdään kuuden kuukauden kuluessa sen kalenterivuosipuoliskon päättymisestä, jonka kuluessa korvauspyynnön kohteena olevien työttömyysetuuksien viimeinen maksu suoritettiin. Pyynnössä on ilmoitettava maksettujen etuuksien määrä perusasetuksen 65 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden tai 7 kohdassa tarkoitetun viiden kuukauden kauden aikana, kausi, jolta etuudet on maksettu, ja työttömän tunnistetiedot. Saatavat on esitettävä ja maksettava asianomaisten jäsenvaltioiden yhteyselinten välityksellä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun aikarajan jälkeen esitettyjen pyyntöjen huomioon ottamista ei edellytetä.

Täytäntöönpanoasetuksen 66 artiklan 1 kohtaa ja 67 artiklan 5–7 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

▼B

Velkojalaitos saa periä korkoa maksamattomista saatavista täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun 18 kuukauden määräajan päättymisestä lukien. Korko lasketaan täytäntöönpanoasetuksen 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Perusasetuksen 65 artiklan 6 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitettu korvauksen enimmäismäärä on kussakin yksittäistapauksessa sen etuuden määrä, johon asianomaisella henkilöllä olisi oikeus sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jota häneen viimeksi sovellettiin, jos henkilö olisi ilmoittautunut tuon jäsenvaltion työvoimaviranomaisille. Kuitenkin täytäntöönpanoasetuksen liitteessä 5 lueteltujen jäsenvaltioiden välisissä suhteissa näistä jäsenvaltioista sen, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön viimeksi sovellettiin, toimivaltaiset laitokset määrittävät enimmäismäärän kussakin yksittäistapauksessa niiden työttömyysetuuksien keskimäärän perusteella, jotka on annettu tuon jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti edellisenä kalenterivuonna.

III LUKU

Perusteetta maksettujen etuuksien takaisinperintä, väliaikaisesti maksettujen etuuksien ja vakuutusmaksujen takaisinperintä, kuittaaminen sekä perintään liittyvä avunanto

1 jakso

Periaatteet

71 artikla

Yhteiset säännökset

Sovellettaessa perusasetuksen 84 artiklaa ja siinä määritellyissä puitteissa saatavien periminen on mahdollisuuksien mukaan suoritettava kuittaamalla joko asianomaisten jäsenvaltioiden laitosten välillä taikka asianomaiseen luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön nähden täytäntöönpanoasetuksen 72–74 artiklan mukaisesti. Jos saatavaa kokonaisuudessaan tai sen osaakaan ei voida periä tällä kuittausmenettelyllä, maksettavat määrät peritään täytäntöönpanoasetuksen 75–85 artiklan mukaisesti.

2 jakso

Kuittaaminen

72 artikla

Perusteetta saadut etuudet

1. Jos jäsenvaltion laitos on maksanut perusteetta etuuksia henkilölle, asianomainen laitos voi pyytää sen soveltamassa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja rajoituksin minkä tahansa muun jäsenvaltion laitosta, joka vastaa etuuksien suorittamisesta asianomaiselle henkilölle, vähentämään perusteetta maksetun määrän asianomaiselle henkilölle maksamattomista tai maksussa olevista eristä riippumatta siitä, mihin sosiaaliturvan alaan etuus kuuluu. Viimeksi mainitun jäsenvaltion laitos vähentää kyseisen määrän sen soveltamassa lainsäädännössä tällaiselle kuittausmenettelylle säädetyin edellytyksin ja rajoituksin ikään kuin se itse olisi maksanut liikaa etuutta ja siirtää vähennetyn määrän etuuksia perusteetta maksaneelle laitokselle.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos myönnettäessä tai muutettaessa etuuksia työkyvyttömyysetuuksien, vanhuus- tai perhe-eläkkeiden suhteen perusasetuksen III osaston 4 ja 5 luvun mukaisesti jäsenvaltion laitos on maksanut henkilölle etuuksia perusteettoman määrän, tämä laitos voi pyytää minkä tahansa muun jäsenvaltion laitosta, joka vastaa vastaavien etuuksien suorittamisesta asianomaiselle henkilölle, vähentämään liikaa maksetun määrän asianomaiselle henkilölle maksettavista rästeistä. Kun viimeksi mainittu laitos on ilmoittanut perusteettoman määrän maksaneelle laitokselle näistä rästeistä, perusteettoman määrän maksaneen laitoksen on kahden kuukauden kuluessa ilmoitettava perusteetta maksettu määrä. Jos laitos, jolla on maksamattomia rästejä, saa tällaisen ilmoituksen määräajassa, se siirtää vähennetyn määrän perusteettoman määrän maksaneelle laitokselle. Jos määräaika umpeutuu, mainitun laitoksen on viipymättä maksettava rästit asianomaiselle henkilölle.

3. Jos henkilö on saanut sosiaaliavustusta jäsenvaltiossa aikana, jolloin hänellä oli oikeus etuuksiin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, avustuksen antanut laitos voi, jos sillä on laillinen oikeus vaatia asianomaiselle henkilölle maksettavia etuuksia takaisin, pyytää minkä tahansa muun jäsenvaltion laitosta, joka vastaa etuuksien suorittamisesta asianomaiselle henkilölle, vähentämään maksettu avustus määristä, jotka tämä jäsenvaltio maksaa asianomaiselle henkilölle.

Tätä säännöstä sovelletaan tarvittavin muutoksin asianomaisen henkilön perheenjäseneen, joka on saanut avustusta jonkin jäsenvaltion alueella aikana, jolloin vakuutetulla oli oikeus etuuksiin jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla kyseisen perheenjäsenen osalta.

Avustuksia perusteettoman määrän maksanut jäsenvaltion laitos lähettää selvityksen maksettavasta määrästä toisen jäsenvaltion laitokselle, joka tekee vähennyksen tällaiselle kuittausmenettelylle sen soveltamassa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja rajoituksin ja siirtää määrän viipymättä perusteettoman määrän maksaneelle laitokselle.

73 artikla

Väliaikaisesti maksetut rahaetuudet tai vakuutusmaksut

1. Sovellettaessa täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklaa viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun sovellettava lainsäädäntö on määritetty tai etuuksien maksamisesta vastaava laitos on vahvistettu, rahaetuudet väliaikaisesti maksanut laitos laatii selvityksen väliaikaisesti maksetusta määrästä ja lähettää sen toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle.

Etuuksien maksamiseen toimivaltaiseksi vahvistettu laitos vähentää väliaikaisen maksun suhteen maksettavan määrän vastaavien etuuksien rästeistä, jotka sen on maksettava asianomaiselle henkilölle, ja siirtää vähennetyn määrän viipymättä rahaetuudet väliaikaisesti maksaneelle laitokselle.

▼B

Jos väliaikaisesti maksettujen etuuksien määrä ylittää takautuvat määrät tai jos takautuvia maksuja ei ole, toimivaltaiseksi vahvistettu laitos vähentää tämän määrän maksussa olevista eristä sen soveltamassa lainsäädännössä tällaiselle kuittausmenettelylle säädetyin edellytyksin ja rajoituksin ja siirtää vähennetyn määrän viipymättä rahaetuudet tilapäisesti maksaneelle laitokselle.

2. Laitos, joka on saanut väliaikaisesti vakuutusmaksuja luonnolliselta henkilöltä ja/tai oikeushenkilöltä, ei saa maksaa takaisin kyseisiä määriä ne maksaneelle henkilölle ennen kuin se on varmistanut toimivaltaiseksi vahvistetulta laitokselta määrät, jotka sille on maksettava täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 4 kohdan nojalla.

Toimivaltaiseksi vahvistetun laitoksen pyynnöstä, joka on esitettävä viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun sovellettava lainsäädäntö on määritetty, vakuutusmaksuja väliaikaisesti saaneen laitoksen on siirrettävä maksut samalta ajalta toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle sen tilanteen ratkaisemiseksi, joka koskee luonnollisen henkilön ja/tai oikeushenkilön maksettavaksi koituvia maksuja. Siirretyt vakuutusmaksut katsotaan taannehtivasti maksetuiksi toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle.

Jos väliaikaisesti maksettujen vakuutusmaksujen määrä ylittää määrän, joka luonnollisen henkilön ja/tai oikeushenkilön on maksettava toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle, maksuja väliaikaisesti saaneen laitoksen on maksettava takaisin liikaa maksettu määrä asianomaiselle luonnolliselle henkilölle ja/tai oikeushenkilölle.

74 artikla

Kuittaamiseen liittyvät kustannukset

Jos saatava peritään täytäntöönpanoasetuksen 72 ja 73 artiklassa tarkoitetulla kuittausmenettelyllä, kuluja ei makseta.

3 jakso

Takaisinperintä

75 artikla

Määritelmät ja yleinen säännös

1. Tässä jaksossa tarkoitetaan:

— ”saatavalla” kaikkia saatavia, jotka liittyvät vakuutusmaksuihin tai perusteetta maksettuihin tai annettuihin etuuksiin, mukaan luettuna korot, sakot, hallinnolliset seuraamukset ja kaikki muut maksut ja kustannukset, jotka liittyvät saatavaan sen esittäneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti;

— ”pyynnön esittäneellä elimellä” kunkin jäsenvaltion osalta mitä tahansa laitosta, joka esittää edellä olevan määritelmän mukaiseen saatavaan liittyviä tietoja, tiedoksiantoa tai perintää koskevan pyynnön;

— ”pyynnön vastaanottaneella elimellä” kunkin jäsenvaltion osalta mitä tahansa laitosta, jolle voidaan esittää tietoja, tiedoksiantoa tai perintää koskeva pyyntö.

2. Pyynnöt ja kaikki niihin liittyvät viestit jäsenvaltioiden välillä on yleensä esitettävä nimettyjen laitosten kautta.

▼B

3. Hallintotoimikunta toteuttaa käytännön täytäntöönpanotoimenpiteet, muun muassa sellaiset, jotka liittyvät täytäntöönpanoasetuksen 4 artiklaan ja alarajan asettamiseen määrille, joista voidaan esittää perintäpyyntö.

76 artikla

Tiedonsaantia koskevat pyynnöt

1. Pyynnön vastaanottanut elin toimittaa pyynnön esittäneen elimen pyynnöstä kaikki tiedot, joista voi olla pyynnön esittäneelle elimelle hyötyä sen saatavan perimisessä.

Näiden tietojen hankkimiseksi pyynnön vastaanottanut elin käyttää valtuuksia, jotka sillä on sen omassa jäsenvaltiossa syntyvien samanlaisten saatavien perintään sovellettavien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla.

2. Tiedonsaantia koskevassa pyynnössä on ilmoitettava nimi, viimeisin tunnettu osoite ja muut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä asianomaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jota toimitettavat tiedot koskevat, tunnistamisen kannalta, sekä pyynnön kohteena olevan saatavan laatu ja määrä.

3. Pyynnön vastaanottaneen elimen ei tarvitse toimittaa tietoja:

a) joita se ei voisi saada haltuunsa periäkseen omassa jäsenvaltiossaan syntyneitä samanlaisia saatavia;

b) jotka paljastaisivat kaupallisen, teollisen tai ammattisalaisuuden; tai

c) joiden paljastaminen saattaisi vaarantaa kyseisen jäsenvaltion turvallisuuden tai olla vastoin sen yleistä järjestystä.

4. Pyynnön vastaanottaneen elimen on ilmoitettava pyynnön esittäneelle elimelle syyt evätä tiedonsaantipyyntö.

77 artikla

Tiedoksianto

1. Pyynnön esittäneen elimen pyynnöstä pyynnön vastaanottanut elin ilmoittaa sen omassa jäsenvaltiossa samanlaisten asiakirjojen tai päätösten tiedoksiantoa koskevien voimassa olevien säännösten mukaisesti vastaanottajalle kaikista pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiosta tulleista asiakirjoista ja päätöksistä, myös oikeudellisista, jotka liittyvät saatavaan ja/tai sen perimiseen.

2. Tiedoksiantopyynnössä on ilmoitettava nimi, osoite ja muut tunnistamiseen liittyvät merkitykselliset tiedot, jotka pyynnön esittänyt elin voi yleensä saada käyttöönsä vastaanottajasta, tiedoksi annettavan asiakirjan tai päätöksen luonne ja aihe, sekä tarvittaessa nimi ja osoite ja muut velallisen tunnistamiseen liittyvät merkitykselliset tiedot, asiakirjassa tai päätöksessä tarkoitettu saatava sekä mahdolliset muut hyödylliset tiedot.

▼B

3. Pyynnön vastaanottanut elin ilmoittaa viipymättä pyynnön esittäneelle elimelle, mihin toimiin tämä tiedoksiantopyyntö on johtanut, ja erityisesti päivämäärän, jona päätös tai asiakirja on toimitettu edelleen vastaanottajalle.

78 artikla

Takaisinperintää koskeva pyyntö

1. Saatavan takaisinperintää koskevassa pyynnössä, jonka pyynnön esittävä elin osoittaa pyynnön vastaanottavalle elimelle, on oltava liitteenä virallinen tai oikeaksi todistettu jäljennös saatavan perinnän mahdollistavasta asiakirjasta, joka on laadittu pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, ja tarvittaessa muut perintään tarvittavat alkuperäiset asiakirjat tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset.

2. Pyynnön esittänyt elin saa pyytää saatavien perintää vain, jos

a) saatavaa ja/tai sen perimisen mahdollistavaa asiakirjaa ei riitauteta sen omassa jäsenvaltiossa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 81 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa;

b) se on omassa jäsenvaltiossaan soveltanut 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan perusteella käytettävissään olevia asianmukaisia perintämenettelyjä eivätkä toteutetut toimenpiteet johda saatavan maksamiseen täysimääräisenä;

c) vanhentumisaika ei ole päättynyt sen oman lainsäädännön mukaan.

3. Perintäpyynnössä on mainittava:

a) nimi, osoite ja muut asianomaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja/tai tämän omaisuutta hallussa pitävän kolmannen osapuolen tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;

b) nimi, osoite ja muut pyynnön esittäneen elimen tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;

c) viittaus saatavan perinnän mahdollistavaan asiakirjaan, joka on laadittu pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa;

d) saatavan laatu ja määrä, mukaan luettuina pääoma, korko, sakot, hallinnolliset seuraamukset sekä kaikki muut aiheutuneet maksut ja kustannukset, ilmoitettuna sekä pyynnön esittäneen että sen vastaanottaneen elimen jäsenvaltion valuuttana;

e) päivämäärä, jona pyynnön esittänyt elin ja/tai pyynnön vastaanottanut elin on antanut asiakirjan tiedoksi vastaanottajalle;

f) ajankohta, josta alkaen, ja ajanjakso, jonka kuluessa perintä voidaan suorittaa pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion voimassa olevien lakien mukaisesti;

g) muut merkitykselliset tiedot.

▼B

4. Perintäpyynnön on lisäksi sisällettävä pyynnön esittäneen elimen ilmoitus, jossa 2 kohdassa asetetut ehdot vahvistetaan täytetyiksi.

5. Pyynnön esittänyt elin toimittaa pyynnön vastaanottaneelle elimelle kaikki perintäpyynnön aiheuttaneeseen asiaan liittyvät merkitykselliset tiedot heti ne saatuaan.

79 artikla

Perinnän mahdollistava asiakirja

1. Perusasetuksen 84 artiklan 2 kohdan mukaisesti saatavan perinnän mahdollistava asiakirja tunnustetaan suoraan ja katsotaan ilman eri toimenpiteitä pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion saatavan perinnän mahdollistavaksi asiakirjaksi.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, saatavan perinnän mahdollistava asiakirja voidaan tarvittaessa ja pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti hyväksyä tai tunnustaa taikka sitä voidaan täydentää tai se voidaan korvata asiakirjana tai asiakirjalla, joka mahdollistaa perinnän kyseisen jäsenvaltion alueella.

Jäsenvaltiot pyrkivät saattamaan asiakirjan hyväksymisen, tunnustamisen, täydentämisen tai korvaamisen päätökseen kolmen kuukauden kuluessa perintäpyynnön vastaanottamisesta lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan tämän kohdan kolmatta alakohtaa. Jäsenvaltiot eivät voi kieltäytyä näistä toimista, jos perinnän mahdollistava asiakirja on laadittu moitteettomasti. Pyynnön vastaanottaneen elimen on ilmoitettava pyynnön esittäneelle elimelle syyt kolmen kuukauden määräajan ylittymiseen.

Jos jokin näistä toimista antaa aihetta riitauttamiseen, joka liittyy saatavaan ja/tai pyynnön esittäneen elimen antamaan perinnän mahdollistavaan asiakirjaan, asiassa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 81 artiklaa.

80 artikla

Maksamisjärjestelyt ja määräajat

1. Saatavat peritään pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion valuutassa. Pyynnön vastaanottanut elin toimittaa perimänsä saatavan täysimääräisenä pyynnön esittäneelle elimelle.

2. Pyynnön vastaanottanut elin voi pyynnön esittänyttä elintä kuultuaan myöntää velalliselle maksuaikaa tai sallia maksamisen erissä, jos sen jäsenvaltiossa voimassa olevat lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset sen sallivat. Pyynnön vastaanottaneen elimen tällaisen ylimääräisen maksuajan perusteella mahdollisesti perimä korko toimitetaan sekin pyynnön esittäneelle elimelle.

▼B

Siitä päivästä lukien, jona perinnän mahdollistava asiakirja on tunnustettu suoraan täytäntöönpanoasetuksen 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti taikka hyväksytty, tunnustettu tai korvattu tai sitä on täydennetty täytäntöönpanoasetuksen 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti, maksun viivästymisestä peritään korkoja pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, ja myös ne toimitetaan pyynnön esittäneelle elimelle.

81 artikla

Saatavan tai saatavan perinnän mahdollistavan asiakirjan riitauttaminen ja perintätoimenpiteiden riitauttaminen

1. Jos asianosainen riitauttaa perintämenettelyn aikana saatavan ja/tai pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa laaditun perinnän mahdollistavan asiakirjan, hänen on saatettava asia pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Pyynnön esittäneen elimen on ilmoitettava tästä viipymättä pyynnön vastaanottaneelle elimelle. Myös asianosainen voi ilmoittaa asiasta pyynnön vastaanottaneelle elimelle.

2. Kun pyynnön vastaanottanut elin on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen joko pyynnön esittäneeltä elimeltä tai asianosaiselta, sen on keskeytettävä perintämenettely, kunnes asianmukainen viranomainen tekee päätöksen asiassa, jollei pyynnön esittänyt elin tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti toisin pyydä. Pyynnön vastaanottanut elin voi toteuttaa turvaamistoimenpiteitä perinnän varmistamiseksi, jos se pitää niitä tarpeellisina, siltä osin kuin se on mahdollista sen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien ja asetusten mukaisesti samanlaisten saatavien osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta täytäntöönpanoasetuksen 84 artiklan soveltamista.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, pyynnön esittänyt elin voi sen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti pyytää pyynnön vastaanottanutta elintä perimään riitautetun saatavan, siltä osin kuin se on mahdollista pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien, asiaan liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti. Jos asian riitauttamisen tulos on sittemmin myönteinen velallisen kannalta, pyynnön esittäneen elimen on korvattava peritty summa kokonaisuudessaan sekä kaikki korvaukset, jotka kuuluvat maksettaviksi pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

3. Jos riitauttaminen koskee pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa toteutettuja perintätoimenpiteitä, asia saatetaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi sen lakien ja asetusten mukaisesti.

▼B

4. Jos asianomainen viranomainen, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu 1 kohdan mukaisesti, on oikeudellinen tai hallinnollinen tuomioistuin, kyseisen tuomioistuimen päätös, siltä osin kuin se on pyynnön esittäneelle elimelle myönteinen ja sallii saatavan perimisen pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, on täytäntöönpanoasetuksen 78 ja 79 artiklassa tarkoitettu ”perinnän mahdollistava asiakirja” ja saatavan perintää jatketaan kyseisen päätöksen perusteella.

82 artikla

Avunantoon liittyvät rajoitukset

1. Pyynnön vastaanottanut elin ei ole velvollinen

a) antamaan täytäntöönpanoasetuksen 78–81 artiklassa edellytettyä apua, jos saatavan perintä aiheuttaisi velallisen tilanteen takia vakavia taloudellisia tai sosiaalisia ongelmia pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa, sikäli kuin se on mahdollista pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti samanlaisten kansallisten saatavien osalta;

b) antamaan täytäntöönpanoasetuksen 76–81 artiklassa edellytettyä apua, jos täytäntöönpanoasetuksen 76–78 artiklan mukainen alkuperäinen pyyntö koskee yli viisi vuotta vanhoja saatavia laskettuna siitä hetkestä, jolloin saatavan perinnän mahdollistava asiakirja laadittiin pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa pyynnön esittämisajankohtana voimassa olleiden lakien, asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti. Kuitenkin tapauksissa, joissa saatava tai asiakirja on riitautettu, määräaika lasketaan alkavaksi hetkestä, jolloin pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltio vahvistaa, ettei saatavaa tai saatavan perinnän mahdollistavaa täytäntöönpanomääräystä voi enää riitauttaa.

2. Pyynnön vastaanottaneen elimen on ilmoitettava pyynnön esittäneelle elimelle syyt evätä avunantopyyntö.

83 artikla

Vanhentumisajat

1. Vanhentumisaikoja koskeviin kysymyksiin sovelletaan

a) pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevaa lainsäädäntöä, siltä osin kuin ne koskevat saatavaa ja/tai sen perimisen mahdollistavaa asiakirjaa; sekä

b) pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevaa lainsäädäntöä, siltä osin kuin ne koskevat perintätoimenpiteitä pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa.

Pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisten vanhentumisaikojen laskeminen aloitetaan täytäntöönpanoasetuksen 79 artiklan mukaisen suoran tunnustamisen ajankohdasta tai hyväksymisen, tunnustamisen, täydentämisen tai korvaamisen ajankohdasta.

▼B

2. Pyynnön vastaanottaneen elimen toteuttamia avunantopyynnön mukaisia saatavan perintätoimia, jotka, jos pyynnön esittänyt elin olisi toteuttanut ne, olisivat aiheuttaneet vanhentumisen lykkäytymisen tai keskeytymisen pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti, on pidettävä tämän vaikutuksen osalta toteutettuina viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa.

84 artikla

Turvaamistoimenpiteet

Pyynnön esittäneen elimen perustellusta pyynnöstä pyynnön vastaanottanut elin toteuttaa turvaamistoimenpiteitä varmistaakseen saatavan perimisen, mikäli tämä on mahdollista pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien ja asetusten mukaisesti.

Ensimmäisen kohdan täytäntöönpanoa varten sovelletaan tarvittavin muutoksin täytäntöönpanoasetuksen 78, 79, 81 ja 82 artiklassa säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä.

85 artikla

Takaisinperintään liittyvät kulut

1. Pyynnön vastaanottanut elin perii asianomaiselta luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä kaikki perinnästä sille koituneet kulut ja pidättää ne sen jäsenvaltiossa samanlaisiin saataviin sovellettavien lakien ja asetusten mukaisesti.

2. Tämän jakson nojalla annetusta keskinäisestä avusta ei pääsääntöisesti peritä maksua. Jos perintä kuitenkin tuottaa erityisiä vaikeuksia tai siihen liittyy erittäin suuri määrä kuluja, pyynnön esittänyt ja pyynnön vastaanottanut elin voivat sopia näihin tapauksiin liittyvistä erityisistä korvausjärjestelyistä.

3. Pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltio on velvollinen korvaamaan pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiolle kaikki kulut ja menetykset, jotka ovat aiheutuneet toimista, jotka on todettu perusteettomiksi joko saatavan oikeellisuuden tai pyynnön esittäneen elimen laatiman perinnän mahdollistavan asiakirjan pätevyyden osalta.

86 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

1. Hallintotoimikunta antaa täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa säädettyjä määräaikoja koskevan vertailevan kertomuksen viimeistään täytäntöönpanoasetuksen soveltamisen alkamispäivää seuraavana neljäntenä kokonaisena kalenterivuotena.

Tämän kertomuksen pohjalta komissio voi tarvittaessa tehdä esityksiä, joiden tavoitteena on tarkistaa kyseisiä määräaikoja ja lyhentää niitä merkittävästi.

2. Hallintotoimikunta arvioi viimeistään 1 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana myös 13 artiklassa säädettyjä kausien muuntamista koskevia sääntöjä näiden sääntöjen yksinkertaistamiseksi, jos mahdollista.

▼B

3. Viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2015 hallintotoimikunta antaa kertomuksen, jossa keskitytään arvioimaan täytäntöönpanoasetuksen IV osaston I ja III luvun soveltamista erityisesti täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen ja määräaikojen sekä täytäntöönpanoasetuksen 75–85 artiklassa tarkoitettujen perintämenettelyjen osalta.

Euroopan komissio voi kyseisen kertomuksen pohjalta tarvittaessa esittää asianmukaisia ehdotuksia näiden menettelyjen tehokkuuden ja tasapainoisuuden lisäämiseksi.

V OSASTO

ERINÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

87 artikla

Lääkärintarkastus ja hallinnolliset tarkastukset

1. Jos etuuksien saaja tai hakija taikka hänen perheenjäsenensä oleskelee tai asuu muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa velallislaitos sijaitsee, etuudensaajan oleskelu- tai asuinpaikan laitos suorittaa velallislaitoksen pyynnöstä lääkärintarkastuksen oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen soveltamassa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden säännösten soveltamista.

Velallislaitos ilmoittaa oleskelu- tai asuinpaikan laitokselle mahdolliset lääkärintarkastuksessa tarvittaessa huomioitavat erityisvaatimukset ja seikat, joihin lääkärintarkastuksen on kohdistuttava.

2. Oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen on toimitettava raportti lääkärintarkastusta pyytäneelle velallislaitokselle. Oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen tekemät havainnot sitovat velallislaitosta.

Velallislaitoksella säilyy kuitenkin oikeus tarkastuttaa etuudensaaja valitsemallaan lääkärillä. Etuudensaajaa voidaan kehottaa palaamaan velallislaitoksen jäsenvaltioon kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että hän pystyy matkustamaan sinne vaarantamatta terveyttään ja että velallislaitos vastaa tähän liittyvistä matka- ja asumiskustannuksista.

3. Jos etuuksien saaja tai hakija taikka hänen perheenjäsenensä oleskelee tai asuu muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa velallislaitos sijaitsee, etuudensaajan oleskelu- tai asuinpaikan laitos suorittaa velallislaitoksen pyynnöstä hallinnollisen tarkastuksen.

Tässä tapauksessa sovelletaan myös 2 kohtaa.

4. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös perusasetuksen 34 artiklassa tarkoitettujen pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien saajan tai hakijan hoitotarpeen toteamiseen tai tarkistamiseen.

5. Kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tai toimivaltaiset laitokset voivat sopia erityisistä säännöksistä ja menettelyistä parantaakseen etuuksien hakijoiden ja saajien työmarkkinavalmiuksia täysin tai osittain sekä edistääkseen heidän osallistumistaan oleskelu- tai asuinjäsenvaltiossa tätä varten saatavilla oleviin järjestelmiin tai ohjelmiin.

▼B

6. Perusasetuksen 76 artiklan 2 kohdan mukaisesta maksuttoman keskinäisen hallinnollisen yhteistyön periaatteesta poiketen tarkastusten suorittamista pyytänyt velallislaitos hyvittää 1–5 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tosiasialliset kustannukset laitokselle, jota pyydettiin suorittamaan ne.

88 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava Euroopan komissiolle perusasetuksen 1 artiklan m, q ja r alakohdassa ja täytäntöönpanoasetuksen 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyjen elinten sekä täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti nimettyjen laitosten tiedot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille elimille on annettava sähköinen henkilöllisyys, joka koostuu tunnistekoodista ja sähköisestä osoitteesta.

3. Hallintotoimikunta vahvistaa rakenteen, sisällön ja yksityiskohtaiset järjestelyt, myös yhteisen muodon ja mallin, 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamista varten.

4. Täytäntöönpanoasetuksen liitteessä 4 annetaan yksityiskohtaiset tiedot julkisesta tietokannasta, joka sisältää 1 kohdassa tarkoitetut tiedot. Euroopan komissio luo tietokannan ja hallinnoi sitä. Jäsenvaltioiden on kuitenkin vastattava omien kansallisten yhteystietojensa syöttämisestä tietokantaan. Lisäksi jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 1 kohdassa vaaditut kansalliset yhteystiedot on syötetty paikkansapitävästi.

5. Jäsenvaltioiden on vastattava 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ajantasaisuudesta.

89 artikla

Tiedottaminen

1. Hallintotoimikunta valmistelee tarvittavaa tiedottamista, jotta asianomaiset ovat tietoisia oikeuksistaan ja niistä hallinnollisista muodollisuuksista, jotka on täytettävä näiden oikeuksien saamiseksi. Tietojen levittäminen tapahtuu, kun se on mahdollista, sähköisesti julkaisemalla tiedot verkkosivuilla, joihin yleisöllä on pääsy. Hallintotoimikunta varmistaa tietojen säännöllisen päivityksen ja tarkkailee asiakkaille tarjottujen palvelujen laatua.

2. Perusasetuksen 75 artiklassa tarkoitettu neuvoa-antava komitea voi antaa lausuntoja ja suosituksia tietojen ja niiden levityksen parantamiseksi.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden laitokset ovat tietoisia kaikista yhteisön säännöksistä ja muista toimista, myös hallintotoimikunnan päätöksistä, ja että ne soveltavat niitä, perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamisalalla ja niissä säädetyin edellytyksin.

▼B

90 artikla

Valuutan muuntaminen

Sovellettaessa perusasetusta ja täytäntöönpanoasetusta valuuttojen vaihtokurssi kahden valuutan välillä on Euroopan keskuspankin julkaisema viitekurssi. Hallintotoimikunta vahvistaa päivän, jonka mukaan vaihtokurssi määritellään.

91 artikla

Tilastot

Toimivaltaiset viranomaiset laativat perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamista koskevia tilastoja ja toimittavat ne hallintotoimikunnan sihteeristölle. Tiedot kerätään ja järjestetään hallintotoimikunnan määrittelemän suunnitelman ja menetelmän mukaisesti. Euroopan komissio huolehtii tietojen levittämisestä.

92 artikla

Liitteiden muuttaminen

Täytäntöönpanoasetuksen liitteitä 1, 2, 3, 4 ja 5 sekä perusasetuksen liitteitä VI, VII, VIII ja IX voidaan muuttaa komission asetuksella hallintotoimikunnan pyynnöstä.

93 artikla

Siirtymäsäännökset

Perusasetuksen 87 artiklaa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen soveltamisalaan kuuluviin tilanteisiin.

94 artikla

Eläkkeitä koskevat siirtymäsäännökset

1. Jos vakuutustapahtuma sattuu ennen täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivää asianomaisen jäsenvaltion alueella ja jos eläkehakemuksen perusteella ei ollut myönnetty eläkettä ennen mainittua päivää, tällainen hakemus johtaa etuuden myöntämiseen kaksi kertaa niiltä osin kuin etuuksia on myönnettävä tällaisen vakuutustapahtuman perusteella tätä päivää edeltävältä kaudelta:

a) kaudelta ennen täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivää asianomaisen jäsenvaltion alueella asetuksen (ETY) N:o 1408/71 mukaisesti tai asianomaisten jäsenvaltioiden välillä voimassa olevien sopimusten mukaisesti;

b) kaudelta, joka alkaa täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivänä asianomaisen jäsenvaltion alueella, perusasetuksen mukaisesti.

Jos kuitenkin a alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti laskettu määrä on suurempi kuin b alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti laskettu, asianomaisella henkilöllä on edelleen oikeus määrään, joka on laskettu a alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti.

▼B

2. Työkyvyttömyys-, vanhuus- tai perhe-eläke-etuuksia koskeva hakemus, joka on toimitettu jäsenvaltion laitokselle sen päivän jälkeen, jona täytäntöönpanoasetus on tullut voimaan kyseisen jäsenvaltion alueella, johtaa itsestään niiden etuuksien tarkistamiseen, jotka yhden tai useamman jäsenvaltion laitos on myöntänyt tai laitokset ovat myöntäneet samasta vakuutustapahtumasta ennen tätä päivää, perusasetuksen mukaisesti; tällainen tarkistaminen ei saa johtaa myönnetyn etuuden määrän pienenemiseen.

95 artikla

Sähköiseen tiedonvaihtoon sovellettava siirtymäkausi

1. Kukin jäsenvaltio voi soveltaa siirtymäkautta täytäntöönpanoasetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaiseen tietojen vaihtamiseen sähköisesti.

Nämä siirtymäkaudet eivät saa ylittää 24:ää kuukautta laskettuna täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivästä.

Jos tarvittavan yhteisön infrastruktuurin (Electronic Exchange of Social Security information, EESSI) käyttöönotto viivästyy merkittävästi täytäntöönpanoasetuksen voimaantuloon nähden, hallintotoimikunta voi sopia edellä mainittujen siirtymäkausien pidentämisestä.

2. Hallintotoimikunta vahvistaa 1 kohdassa tarkoitettujen tarvittavien siirtymäkausien käytännön yksityiskohdat perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamista varten tarvittavan tietojen vaihdon varmistamiseksi.

96 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan 1 päivästä toukokuuta 2010 alkaen asetus (ETY) N:o 574/72.

Asetus (ETY) N:o 574/72 pysyy kuitenkin voimassa ja sen oikeusvaikutukset säilyvät seuraavien säädösten osalta:

a) neuvoston asetus (EY) N:o 859/2003, annettu 14 päivänä toukokuuta 2003, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi ([1]), niin kauan kuin tuota asetusta ei kumota tai muuteta;

b) neuvoston asetus (ETY) N:o 1661/85, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1985, yhteisön siirtotyöläisten sosiaaliturvaa koskevien sääntöjen teknisestä mukauttamisesta Grönlannin osalta ([2]), niin kauan kuin tuota asetusta ei kumota tai muuteta;

([1]) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 1.
([2]) EYVL L 160, 20.6.1985, s. 7.

▼B

c) sopimus Euroopan talousalueesta ([1]) sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välinen sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta ([2]) ja muut sopimukset, joissa viitataan asetukseen (ETY) N:o 574/72, niin kauan kuin mainittuja sopimuksia ei muuteta täytäntöönpanoasetuksen perusteella.

2. Yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/49/EY ([3]) sekä yleisesti kaikissa muissa yhteisön säädöksissä olevia viittauksia asetukseen (ETY) N:o 574/72 pidetään viittauksina täytäntöönpanoasetukseen.

97 artikla

Julkaiseminen ja voimaatulo

Tämä asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Se tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) EYVL L 1, 3.1.1994, s. 1.
([2]) EYVL L 114, 30.4.2002, s. 6.
([3]) EYVL L 209, 25.7.1998, s. 46.

▼B

LIITE 1

Voimaan jäävien kahdenvälisten sopimusten täytäntöönpanosäännökset ja uudet kahdenväliset täytäntöönpanosopimukset

(täytäntöönpanoasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut)

BELGIA – TANSKA

Kirjeenvaihto 8 päivältä toukokuuta 2006 ja 21 päivältä kesäkuuta 2006, joka koskee sopimusta Belgiassa vakuutetun palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan Tanskassa asuville perheenjäsenille sekä Belgiassa vakuutetuille mutta Tanskassa asuville eläkkeensaajille ja/tai heidän perheenjäsenilleen annetun etuuden korvaamisesta tosiasiallisella määrällä

BELGIA – SAKSA

Sopimus sosiaaliturvamaksujen perimisestä ja takaisinperinnästä, tehty 29 päivänä tammikuuta 1969.

BELGIA – IRLANTI

Kirjeenvaihto 19 päivältä toukokuuta ja 28 päivältä heinäkuuta 1981, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 70 artiklan 3 kohtaa (luontoisetuuksien ja työttömyysetuuksien kustannusten korvaamisesta luopuminen vastavuoroisesti asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 1 ja 6 luvun mukaisesti) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen vastavuoroisesti).

BELGIA – ESPANJA

Sopimus luontoisetuuksien korvaamisesta asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 säännösten mukaisesti, tehty 25 päivänä toukokuuta 1999.

BELGIA – RANSKA

a) Sopimus sellaisten rajatyöntekijöiden lääkärintarkastuksista, jotka asuvat yhdessä maassa ja työskentelevät toisessa, tehty 4 päivänä heinäkuuta 1984.

b) Sopimus hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta, asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan nojalla 14 päivänä toukokuuta 1976 tehty sopimus.

c) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 1408/71 92 artiklan (sosiaaliturvamaksujen periminen) täytäntöönpanosta, tehty 3 päivänä lokakuuta 1977.

d) Sopimus, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 70 artiklan 3 kohdassa (työttömyysetuuksien kustannukset) säädettyä vastavuoroista korvauksista luopumista, tehty 29 päivänä kesäkuuta 1979.

e) Hallinnollinen järjestely menettelyistä, joilla 12 päivänä lokakuuta 1978 tehty lisäsopimus sosiaaliturvasta Belgian ja Ranskan välillä pannaan täytäntöön itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevien määräysten osalta, tehty 6 päivänä maaliskuuta 1979.

f) Kirjeenvaihto 21 päivältä marraskuuta 1994 ja 8 päivältä helmikuuta 1995 vastavuoroisten saatavien selvittämismenettelyistä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93, 94, 95 ja 96 artiklan nojalla.

▼B

BELGIA – ITALIA

a) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta, tehty 12 päivänä tammikuuta 1974.

b) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 574/72 18 artiklan 9 kohdan täytäntöönpanosta, tehty 31 päivänä lokakuuta 1979.

c) Asetuksen (ETY) N:o 574/72 93 artiklan mukaista vastavuoroisten saatavien korvaamista koskeva kirjeenvaihto 10 päivältä joulukuuta 1991 ja 10 päivältä helmikuuta 1992.

d) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 574/72 94 ja 95 artiklan mukaisten vastavuoroisten saatavien selvittämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, tehty 21 päivänä marraskuuta 2003.

BELGIA – LUXEMBURG

a) Sopimus sosiaaliturvamaksujen takaisinperinnästä, tehty 28 päivänä tammikuuta 1961.

b) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaisesta hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvauksista luopumisesta, tehty 16 päivänä huhtikuuta 1976.

BELGIA – ALANKOMAAT

▼M1

———————

▼B

b) Sopimus hoitovakuutuksesta, tehty 13 päivänä maaliskuuta 2006.

c) Sopimus sairaus-, äitiys- ja työkyvyttömyysvakuutuksesta, tehty 12 päivänä elokuuta 1982.

BELGIA – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

a) Kirjeenvaihto 4 päivältä toukokuuta ja 14 päivältä kesäkuuta 1976, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen).

b) Kirjeenvaihto 18 päivältä tammikuuta ja 14 päivältä maaliskuuta 1977, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa (korvausten järjestäminen tai korvaamisesta luopuminen, kun kysymys on asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 1 luvun mukaan annettujen luontoisetuuksien kustannuksista), sellaisena kuin se on muutettuna kirjeenvaihdolla 4 päivältä toukokuuta ja 23 päivältä heinäkuuta 1982 (sopimus sellaisten kustannusten korvaamisesta, jotka syntyvät asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan).

BULGARIA – TŠEKKI

Sosiaaliturvasta 25 päivänä marraskuuta 1998 tehdyn sopimuksen 29 artiklan 1 ja 3 kohta sekä hallinnollisista ja lääkärintarkastuksista aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta luopumisesta 30 päivänä marraskuuta 1999 tehdyn hallinnollisen järjestelyn 5 artiklan 4 kohta.

BULGARIA – SAKSA

Sosiaaliturvasta 17 päivänä joulukuuta 1997 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanosta eläkkeiden osalta tehdyn hallinnollisen sopimuksen 8 ja 9 artikla.

TŠEKKI – SLOVAKIA

Sosiaaliturvasta 29 päivänä lokakuuta 1992 tehdyn sopimuksen 20 artiklan soveltamisen edellyttämästä työnantajan kotipaikan määrittämisestä ja asuinpaikan määrittämisestä 8 päivänä tammikuuta 1993 tehdyn hallinnollisen järjestelyn 15 ja 16 artikla.

▼B

TANSKA – IRLANTI

Kirjeenvaihto 22 päivältä joulukuuta 1980 ja 11 päivältä helmikuuta 1981 vastavuoroisesta kustannusten korvaamisesta luopumisesta sairaus-, äitiys-, tapaturma- ja ammattitautivakuutuksen mukaisesti myönnettyjen luontoisetuuksien ja työttömyysetuuksien sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta (asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohta, 63 artiklan 3 kohta ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohta).

TANSKA – KREIKKA

Sopimus sellaisten luontoisetuuksien osittaisesta ja vastavuoroisesta korvauksista luopumisesta, jotka on annettu sairauden, äitiyden, työtapaturman tai ammattitaudin vuoksi, sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten korvauksista luopumisesta, tehty 8 päivänä toukokuuta 1986.

TANSKA – ESPANJA

Sopimus Espanjassa vakuutetun palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan Tanskassa asuville perheenjäsenille sekä Espanjassa vakuutetuille mutta Tanskassa asuville eläkkeensaajille ja/tai heidän perheenjäsenilleen annetun etuuden ennakoiden maksamisesta, määräajoista ja korvaamisesta tosiasiallisella määrällä, tehty 11 päivänä joulukuuta 2006.

TANSKA – RANSKA

Järjestely 29 päivältä kesäkuuta 1979 ja lisäjärjestely 2 päivältä kesäkuuta 1993, jotka koskevat asetuksen 36 artiklan 3 kohdan ja 63 artiklan 3 kohdan mukaista osittaista korvaamisesta luopumista ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaista vastavuoroista korvaamisesta luopumista (sairauden, äitiyden, työtapaturman ja ammattitaudin osalta myönnettävien luontoisetuuksien kustannusten osittainen korvaamisesta luopuminen ja hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen).

TANSKA – ITALIA

Sopimus sairaus-, äitiys-, työtapaturma- tai ammattitautivakuutuksen mukaisten luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta, tehty 18 päivänä marraskuuta 1998.

▼M1

_____

▼B

TANSKA – ALANKOMAAT

Kirjeenvaihto 30 päivältä maaliskuuta ja 25 päivältä huhtikuuta 1979, sellaisena kuin se on muutettuna 12 päivänä joulukuuta 2006 tehdyllä sopimuksella, joka koskee sairauden, äitiyden, tapaturman ja ammattitautien vuoksi myönnettyjen luontoisetuuksien kustannusten korvaamista.

TANSKA – PORTUGALI

Sopimus osittaisesta sairaus-, äitiys-, työtapaturma- tai ammattitautivakuutuksen mukaisesti myönnettyjen luontoisetuuksien sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta, tehty 17 päivänä huhtikuuta 1998.

TANSKA – SUOMI

Sosiaaliturvasta 18 päivänä elokuuta 2003 tehdyn pohjoismaisen sopimuksen 15 artikla: Sopimus kustannusten korvaamisesta luopumisesta vastavuoroisesti asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36, 63 ja 70 artiklan (sairauteen ja äitiyteen, työtapaturmiin ja ammattitauteihin liittyvien luontoisetuuksien sekä työttömyysetuuksien kustannukset) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannukset) mukaisesti.

▼B

TANSKA – RUOTSI

Sosiaaliturvasta 18 päivänä elokuuta 2003 tehdyn pohjoismaisen sopimuksen 15 artikla: Sopimus kustannusten korvaamisesta luopumisesta vastavuoroisesti asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36, 63 ja 70 artiklan (sairauteen ja äitiyteen, työtapaturmiin ja ammattitauteihin liittyvien luontoisetuuksien sekä työttömyysetuuksien kustannukset) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannukset) mukaisesti.

TANSKA – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Kirjeenvaihto 30 päivältä maaliskuuta ja 19 päivältä huhtikuuta 1977, sellaisena kuin se on muutettuna kirjeenvaihdolla 8 päivänä marraskuuta 1989 ja 10 päivänä tammikuuta 1990, joka koskee sopimusta luontoisetuuksien sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta.

SAKSA – RANSKA

Sopimus asetuksen (ETY) N:o 1408/71 92 artiklan täytäntöönpanemiseksi, tehty 26 päivänä toukokuuta 1981 (sosiaaliturvamaksujen periminen).

SAKSA – ITALIA

Sopimus sosiaaliturvamaksujen keräämisestä ja palauttamisesta, tehty 3 päivänä huhtikuuta 2000.

SAKSA – LUXEMBURG

a) Sopimus hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvauksista luopumisesta, tehty asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan nojalla 14 päivänä lokakuuta 1975.

b) Sopimus sosiaaliturvamaksujen keräämisestä ja takaisinsuorittamisesta, tehty 14 päivänä lokakuuta 1975.

c) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 1408/71 20 artiklan ja 22 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan soveltamisesta, tehty 25 päivänä tammikuuta 1990.

▼M1

———————

▼B

SAKSA – ITÄVALTA

Työttömyysvakuutuksesta 19 päivänä heinäkuuta 1978 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanosta 2 päivänä elokuuta 1979 tehdyn sopimuksen II jakson 1 kohtaa ja III jaksoa sovelletaan edelleen henkilöihin, jotka ovat työskennelleet rajatyöntekijöinä 1 päivänä tammikuuta 2005 tai ennen sitä ja joutuneet työttömiksi ennen 1 päivää tammikuuta 2011.

SAKSA – PUOLA

Vanhuuseläkkeistä ja työtapaturmiin liittyvistä etuuksista 9 päivänä lokakuuta 1975 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanosta 11 päivänä tammikuuta 1977 tehty sopimus.

VIRO – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Viron tasavallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten välillä 29 päivänä maaliskuuta 2006 asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdan ja 63 artiklan 3 kohdan nojalla tehty järjestely tämän asetuksen mukaisten luontoisetuuksien kustannusten muista korvaustavoista molemmissa maissa 1 päivästä toukokuuta 2004 alkaen.

▼B

IRLANTI – RANSKA

Kirjeenvaihto 30 päivältä heinäkuuta 1980 ja 26 päivältä syyskuuta 1980, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 63 artiklan 3 kohtaa (vastavuoroinen luopuminen luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (vastavuoroinen luopuminen hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta).

IRLANTI – LUXEMBURG

Kirjeenvaihto 26 päivältä syyskuuta 1975 ja 5 päivältä elokuuta 1976, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 63 artiklan 3 kohtaa sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (sellaisten luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta luopuminen, jotka on myönnetty asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 1 tai 4 luvun säännösten mukaisesti, ja luopuminen asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklassa tarkoitettujen hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta).

IRLANTI – ALANKOMAAT

Kirjeenvaihto 22 päivältä huhtikuuta ja 27 päivältä heinäkuuta 1987, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 70 artiklan 3 kohtaa (kustannusten korvaamisesta luopuminen sellaisten etuuksien osalta, jotka on myönnetty asetuksen (ETY) N:o 1408/71 69 artiklaa sovellettaessa) ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (kustannusten korvaamisesta luopuminen sellaisten hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten osalta, joita tarkoitetaan asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklassa).

IRLANTI – RUOTSI

Sopimus sairauden, äitiyden, työtapaturmien tai ammattitautien vuoksi annettujen luontoisetuuksien kustannusten sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta, tehty 8 päivänä marraskuuta 2000.

IRLANTI – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Kirjeenvaihto 9 päivältä heinäkuuta 1975, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 63 artiklan 3 kohtaa (korvausten järjestäminen tai sellaisten luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta luopuminen, jotka on annettu asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 1 tai 4 luvussa säädettyjen edellytysten mukaan) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen).

KREIKKA – ALANKOMAAT

Kirjeenvaihto 8 päivältä syyskuuta 1992 ja 30 päivältä kesäkuuta 1993 korvaustavoista laitosten välillä.

ESPANJA – RANSKA

Sopimus erityisjärjestelyistä terveydenhuoltoetuuksiin liittyvien vastavuoroisten saatavien hallinnointia ja selvittämistä varten asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti, tehty 17 päivänä toukokuuta 2005.

ESPANJA – ITALIA

Asetuksen ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa (sairauteen ja äitiyteen liittyvien luontoisetuuksien korvaaminen) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93, 94, 95 ja 100 artiklaa ja 102 artiklan 5 kohtaa (sairaus- ja äitiysvakuutusetuuksien ja myöhästyneiden hakemusten korvausmenettelyt) koskeva sopimus uudesta menettelystä terveydenhuoltokustannusten korvaamisen kehittämiseksi ja yksinkertaistamiseksi, tehty 21 päivänä marraskuuta 1997.

▼B

ESPANJA – ALANKOMAAT

Alankomaiden ja Espanjan välinen sopimus, jolla helpotetaan sairaus- ja äitiysvakuutusetuuksiin liittyvien vastavuoroisten saatavien selvittämistä sovellettaessa asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 säännöksiä, tehty 21 päivänä helmikuuta 2000.

ESPANJA – PORTUGALI

▼M3

_____

▼B

b) Sopimus, terveydenhuoltoon liittyvien vastavuoroisten saatavien yksityiskohtaisista hallinnointi- ja selvittämisjärjestelyistä, joilla helpotetaan ja nopeutetaan saatavien hoitamista, tehty 2 päivänä lokakuuta 2002.

ESPANJA – RUOTSI

Sopimus asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti maksettujen luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta, tehty 1 päivänä joulukuuta 2004.

ESPANJA – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Sopimus asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 säännösten mukaisesti myönnettyjen luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta, tehty 18 päivänä kesäkuuta 1999.

RANSKA – ITALIA

a) Kirjeenvaihto 14 päivältä toukokuuta ja 2 päivältä elokuuta 1991, joka koskee yksityiskohtaisia sääntöjä vastavuoroisten saatavien selvittämisestä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93 artiklan mukaisesti.

b) Täydentävä kirjeenvaihto 22 päivältä maaliskuuta ja 15 päivältä huhtikuuta 1994 vastavuoroisten saatavien selvittämismenettelystä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93, 94, 95 ja 96 artiklan mukaisesti.

c) Kirjeenvaihto 2 päivältä huhtikuuta 1997 ja 20 päivältä lokakuuta 1998, jolla muutetaan a ja b alakohdassa mainittua kirjeenvaihtoa vastavuoroisten saatavien selvittämismenettelyistä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93, 94, 95 ja 96 artiklan mukaisesti.

d) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kustannusten korvauksista luopumisesta edellä mainitun asetuksen 51 artiklan nojalla pyydettyjen hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten osalta, tehty 28 päivänä kesäkuuta 2000.

RANSKA – LUXEMBURG

a) Sopimus korvauksista luopumisesta, josta säädetään 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdassa, sellaisten sairaus- tai äitiysvakuutuksen luontoisetuuksien kustannusten osalta, jotka on annettu työntekijän perheenjäsenille, jotka eivät asu samassa maassa kuin työntekijä, tehty 2 päivänä heinäkuuta 1976.

b) Sopimus korvauksista luopumisesta, josta säädetään 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdassa, sellaisten sairaus- tai äitiysvakuutuksen luontoisetuuksien kustannusten osalta, jotka on annettu aiemmille rajatyöntekijöille, heidän perheenjäsenilleen tai heidän jälkeensä eläville, tehty 2 päivänä heinäkuuta 1976.

c) Sopimus korvauksista luopumisesta hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten osalta, josta säädetään 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdassa, tehty 2 päivänä heinäkuuta 1976.

▼B

d) Kirjeenvaihto 17 päivältä heinäkuuta ja 20 päivältä syyskuuta 1995, joka koskee yksityiskohtaisia sääntöjä vastavuoroisten saatavien selvittämisestä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93, 95 ja 96 artiklan nojalla.

RANSKA – ALANKOMAAT

a) Sopimus hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tehty 28 päivänä huhtikuuta 1997.

b) Sopimus erityisehdoista, joita sovelletaan määritettäessä luontoisetuuksien osalta korvattavia määriä asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti, tehty 29 päivänä syyskuuta 1998.

c) Sopimus erityisehdoista sairausetuuksiin liittyvien vastavuoroisten saatavien hallinnoimiseksi ja selvittämiseksi asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti, tehty 3 päivänä helmikuuta 1999.

RANSKA – PORTUGALI

Sopimus yksityiskohtaisista erityissäännöistä sairaanhoitoon liittyvien vastavuoroisten saatavien hallinnoimiseksi ja selvittämiseksi asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti, tehty 28 päivänä huhtikuuta 1999.

RANSKA – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

a) Kirjeenvaihto 25 päivältä maaliskuuta ja 28 päivältä huhtikuuta 1997, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan säännöksiä (hallinnollisista tarkastuksista ja lääkärintarkastuksista aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta luopuminen).

b) Sopimus erityisistä menettelyistä luontoisetuuksien osalta korvattavien määrien määrittämiseksi asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti, tehty 8 päivänä joulukuuta 1998.

ITALIA – LUXEMBURG

Yleisen sosiaaliturvasopimuksen (maataloustyöntekijöiden sairausvakuutus) täytäntöönpanosäännöksistä 19 päivänä tammikuuta 1955 tehdyn hallinnollisen järjestelyn 4 artiklan 5 ja 6 kohta.

ITALIA – ALANKOMAAT

Sopimus asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdasta ja 63 artiklan 3 kohdasta, tehty 24 päivänä joulukuuta 1996/27 päivänä helmikuuta 1997.

ITALIA – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Italian tasavallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten välillä15 päivänä joulukuuta 2005 asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdan ja 63 artiklan 3 kohdan nojalla allekirjoitettu järjestely tämän asetuksen mukaisten luontoisetuuksien kustannusten muista korvaustavoista molemmissa maissa 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen.

LUXEMBURG – ALANKOMAAT

Sopimus hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvauksista luopumisesta asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tehty 1 päivänä marraskuuta 1976.

LUXEMBURG – RUOTSI

Sosiaaliturvamenojen korvaamisesta 27 päivänä marraskuuta 1996 tehty järjestely.

▼B

LUXEMBURG – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Kirjeenvaihto 18 päivältä joulukuuta 1975 ja 20 päivältä tammikuuta 1976, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan säännöksiä (luopuminen sellaisten kustannusten korvaamisesta, jotka johtuvat asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklassa tarkoitetuista hallinnollisista tarkastuksista ja lääkärintarkastuksista).

UNKARI – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Unkarin tasavallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten välillä 1 päivänä marraskuuta 2005 asetuksen (EY) N:o 883/2004 35 artiklan 3 kohdan ja 41 artiklan 2 kohdan nojalla tehty järjestely mainitun asetuksen mukaisten luontoisetuuksien kustannusten muista korvaustavoista molemmissa maissa 1 päivästä toukokuuta 2004 alkaen.

MALTA – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Maltan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten välillä 17 päivänä tammikuuta 2007 asetuksen (EY) N:o 883/2004 35 artiklan 3 kohdan ja 41 artiklan 2 kohdan nojalla tehty järjestely mainitun asetuksen mukaisten luontoisetuuksien kustannusten muista korvaustavoista molemmissa maissa 1 päivästä toukokuuta 2004 alkaen.

▼M1

_____

▼B

ALANKOMAAT – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

a) Sopimuksen, tehty 11 päivänä elokuuta 1954, täytäntöönpanemiseksi 12 päivänä kesäkuuta 1956 tehdyn hallinnollisen järjestelyn 3 artiklan toinen virke.

b) Kirjeenvaihto 25 päivältä huhtikuuta ja 26 päivältä toukokuuta 1986, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa (luontoisetuuksien kustannusten korvaaminen tai korvauksista luopuminen), sellaisena kuin se on muutettuna.

PORTUGALI – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Järjestely luontoisetuuksien kustannusten muista korvaustavoista molemmissa maissa 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen, tehty 8 päivänä kesäkuuta 2004.

SUOMI – RUOTSI

Sosiaaliturvasta 18 päivänä elokuuta 2003 tehdyn pohjoismaisen sopimuksen 15 artikla: Sopimus kustannusten korvaamisesta luopumisesta vastavuoroisesti asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36, 63 ja 70 artiklan (sairauteen ja äitiyteen, työtapaturmiin ja ammattitauteihin liittyvien luontoisetuuksien sekä työttömyysetuuksien kustannukset) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannukset) mukaisesti.

SUOMI – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Kirjeenvaihto 1 ja 20 päivältä kesäkuuta 1995, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 63 artiklan 3 kohtaa (luontoisetuuksien kustannusten korvaaminen tai korvaamisesta luopuminen) ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen).

RUOTSI – YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaan ja 63 artiklan 3 kohtaa (luontoisetuuksien kustannusten korvaaminen tai korvaamisesta luopuminen) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen) koskeva järjestely, tehty 15 päivänä huhtikuuta 1997.

▼B

LIITE 2

Virkamiesten erityisjärjestelmät

(täytäntöönpanoasetuksen ►M1 32 artiklan 2 kohdassa ja 41 artiklan 1 kohdassa ◄ tarkoitetut)

A. Niihin virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston I luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä

Saksa

Virkamiesten erityinen sairausvakuutusjärjestelmä.

B. Niihin virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston I luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta 19 artiklaa, 27 artiklan 1 kohtaa ja 35 artiklaa

Espanja

Virkamiesten erityinen sosiaaliturvajärjestelmä

Asevoimien erityinen sosiaaliturvajärjestelmä

Tuomioistuin- ja hallintohenkilöstön erityinen sosiaaliturvajärjestelmä.

C. Niihin virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston II luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä

Saksa

Virkamiesten erityinen tapaturmavakuutusjärjestelmä.

▼B

LIITE 3

Jäsenvaltiot, jotka käyttävät luontoisetuuksien kustannusten korvaamisessa kiinteämääräisiä summia

(täytäntöönpanoasetuksen 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut)

IRLANTI

ESPANJA

▼M3

KYPROS

———————

▼B

ALANKOMAAT

PORTUGALI

SUOMI

RUOTSI

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

▼B

LIITE 4

Yksityiskohtaiset tiedot täytäntöönpanoasetuksen 88 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta tietokannasta

1. *Tietokannan sisältö*

   Asianomaisten elinten sähköisessä hakemistossa (URL) on mainittava:

   a) elinten nimet jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä sekä englanniksi

   b) tunnistekoodi ja EESSI:n mukainen sähköinen osoite

   c) niiden tehtävä perusasetuksen 1 artiklan m, q ja r alakohdassa sekä täytäntöönpanoasetuksen 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa olevien määritelmien perusteella

   d) niiden toimivalta erilaisten riskien, etuustyyppien, järjestelmien ja maantieteellisen kattavuuden osalta

   e) mitä perusasetuksen osaa elimet soveltavat

   f) seuraavat yhteystiedot: postiosoite, puhelin, faksi, sähköpostiosoite ja URL-osoite

   g) kaikki muut perusasetuksen tai täytäntöönpanoasetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot

2. *Tietokannan hallinnointi*

   a) Sähköisestä hakemistosta huolehtii EESSI Euroopan komission tasolla.

   b) Jäsenvaltiot ovat vastuussa elimiä koskevien tarvittavien tietojen keräämisestä ja tarkistamisesta sekä kaikkien niiden vastuulla olevien merkintöjen ja niiden muutosten toimittamisesta ajoissa Euroopan komissiolle.

3. *Pääsy*

   Toiminnan edellyttämiin ja hallinnollisiin tarkoituksiin käytettävät tiedot eivät ole julkisia.

4. *Turvallisuus*

   Kaikki tietokantaan tehtävät muutokset (lisäykset, päivitykset, poistot) kirjataan. Ennen kuin käyttäjät pääsevät hakemistoon muuttamaan merkintöjä, heidät tunnistetaan ja todennetaan. Ennen muutosten tai merkintöjen tekemistä tarkistetaan, että käyttäjällä on valtuudet suorittaa toiminto. Kaikki toiminnot, joita yritetään suorittaa ilman valtuuksia, evätään ja kirjataan.

5. *Kielet*

   Tietokannan kieli on pääsääntöisesti englanti. Elinten nimet ja yhteystiedot olisi lisättävä myös jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä.

▼B

LIITE 5

Jäsenvaltiot, jotka määrittävät vastavuoroisesti perusasetuksen 65 artiklan 6 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitetun korvauksen enimmäismäärän niiden työttömyysetuuksien keskimäärän perusteella, jotka on annettu näiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti edellisenä kalenterivuonna

(täytäntöönpanoasetuksen 70 artiklassa tarkoitetut)

BELGIA

TŠEKKI

▼M3

TANSKA

▼B

SAKSA

ITÄVALTA

SLOVAKIA

SUOMI